

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

en güzel

POLİTİK FIKRALAR

Hazırlayan: BÜLENT HABORA

en güzel
POLİTİK FIKRALAR

YAPRAK YAYINLARI KİTAP LİSTESİ

- 1- Dost Kazanma ve İnsanları Etkileme Sanatı/ D. Carnegie Çeviri: A.Selver
- 2- Söz Söyleme ve İş Başarma Sanatı/ D. Carnegie Çeviri: Ali Bucak
- 3- Üzüntüyü Bırak, Yaşamaya Bak/ D. Carnegie Çeviri: İ. Hakkı Yılmaz
- 4- İşten ve Yaşamdan Zevk Almanın Yolları/ D.Carnegie Çeviri: Celal Kapkın
- 5- İnsanca Sevgi ve Cinsellik/ Dr. Emre Kapkın
- 6- Herkes İçin Psikiyatri ve Psikozallız Rehberi/ Dr. E. Berne Çeviri: Emre kapkın
- 7- Burçlar ve Yıldızlar/ G. Suveren
- 8- Burcunuzda Seks ve Yaşam/ S. Omarr Çeviri: Güler Dikmen Nalbantoğlu.
- 9- Burçlar/ L. Goodman Çeviri: Sevim Or
- 10- Kişiliğiniz Geleceğiniz ve Yeniden Doğuş Astroloji/ N. Rona-D. Erkut
- 11- Özgürlük Korkusu/ E. Fromm Çeviri: Roza Hakmen
- 12- İtaatsizlik Üzerine/ E. Fromm Çeviri: Ayşe Sıla Sayın
- 13- Espriler ve Bilinçdışıyla İlişkiler/ S. Freud Çeviri: Emre Kapkın
- 14- Bir Eğitim Mucizesi/ A.S. Neill Çeviri: Güler Dikmen Nalbantoğlu.
- 15- Kadınlar Seks ve Pornografi/ B. Faust Çeviri: Erdem Bağatur
- 16- Genç Kızlar ve Cinsel Sorunları/ W.B. Pomeroy Çeviri: Meral Serdaroglu
- 17- Genç Erkekler ve Cinsel Sorunları/ W.B. Pomeroy Çeviri: Meral Serdaroglu
- 18- Oku Oku Budur Sonu/ Dr. İ. Ünlüer
- 19- Dinle Küçük Adam/ W. Reich Çeviri: Hüsen Portakal.
- 20- İnsanın Kosmostaki Yeri/ M. Scheler Çeviri: Tomris Mengüşoğlu
- 21- A'dan Z'ye Satranç/ R. Edwards-D. Hooper Çeviri: Celal Kapkın
- 22- Uzaklarda Biri Var/ İ. İrem
- 23- Katastrof/ İ. İrem
- 24- İstanbul Yolcusu Kalmasın/ K. Uçkan
- 25- Bir Kalem Kırıldı/ K. Uçkan.
- 26- Merhaba Erkekler/ R. Eser
- 27- Lezbilen/ R. Eser
- 28- Çocuklara Genel Kültür/ Ü. Tamer
- 29- Fal Dünyası/ M.Çerçil- Ö. Eren
- 30- Kıbrıs Barış Harekâtının Bilinmeyen Yönleri/ E. Mütercimler
- 31- Alkolü Alkolsüz Kokteyl Çeşitleri/ Bernard.
- 32- Günümüzün Nevrotik İnsanı/ K. Horney Çeviri: Erdem Bağatur
- 33- Erotik Duvar Yazıları/ M. Yağmur
- 34- Mevsimlik Başkanlık/ M. G. Dikduran
- 35- Tanrı Adına/ Daniel Pipes Çeviri: Celal Kapkın.
- 36- Ahlaksızlar/ Ümit Oğuztan.
- 37- Kraliçe SISI/ Ümit OGUZTAN
- 38- Arabesk/ Prenses Mısrah Haydar/ Çeviri: Celal Kapkın
- 39- Gençliğin Cinsel Mücadelesi/ Wilhelm Reich/ Çeviri: Hüsen Portakal
- 40- Cinsel Yaşamın Kökenleri/ Dr. Sandor Ferenczi/ Çeviri: Hüsen Portakal
- 41- İki Hamilelik Satranç Problemleri/ J. M. Rice- M.Lipton- B. P. Barnes/ Çeviri: Celal Kapkın
- 42- Bob Fischer Satranç Nasıl Oynardı? David Levy/ Çeviri: Celal Kapkın
- 43- Uygarlığın Sorunları/ Sigmund Freud/ Çeviri: Hüsen Portakal
- 44- Hasta Alle/ H.E.Richter/ Çeviri: Günel Koptagel- İlal
- 45- Konuşma Eğitimi/Sandy Linver/ Çeviri
- 46- Başarının Sırları/ Harold Taylor/ Çeviri: Levent Süer
- 47- En Güzel Seks Fıkraları/ Derleyen: Mehmet Çerçil
- 48- En Güzel Karadeniz Fıkraları/ Derleyen: Mehmet Çerçil
- 49- En Güzel Kayseri Fıkraları/ Yazan: Ahmet Gürlek
- 50- Bir Hizmetçinin Günlüğü/ Çeviri
- 51- Çocuğunuzu Rahat Bıkırın/ Eda Leshan/ Çeviri: İmelda S. Halepli
- 52- Çağdaş Çalışma Düzeninde Kişilerarası İlişkiler/ R.F. Tredgold/ Çeviri: Dr. Cevdet Aykan
- 53- Hayat Denen Oyun/ Dr. Eric Berne/ Çeviri: Selami Sargut

POLİTİK FIKRALAR

hazırlayan: BÜLENT HABORA

YAPRAK YAYINEVİ
Ankara cad. Nakipoğlu
Han.60/21-22
Sirkeci-İSTANBUL
Tel: 5268313-5115561
Fax: 5286650

**Bu Kitap Yaprak Yayınevi Dizgi Servisinde Dizilip,
Gümüş Basımevinde Basılmıştır. İSTANBUL 1991**

Arkadaşım Mehmet Çerçi, benden, duyduğum, bildiğim politik fıkralardan çeşitli örnekler istemişti, bir gün... Değişik ana başlıklar altında bir "Mizah dizisi" hazırlıyormuş da...

Ve sonunda, "Politik fıkralar"ı derlemek, düzenlemek işi bana kaldı...

Açık söyleyeyim, fazla zorlanmadım. Çünkü Türkiye'de yaşıyordum. Ve Allah uzun ömür versin, bu mübarek ülke, çoğu fıkralara konu olan yüce ve ulu Türk büyüklerinin yönetiminde mizahın, daha doğrusu "kara mizah"ın doruk noktasına yerleşmiş.

Evet, Türkiye'yi bilmeyenlerin, Türkleri tanımayanların "*fıkra*" sanabileceği olaylar olmaktadır ülkemizde...

Bu olaylar hangileri mi?

İşte, Türkiye Kabare Tiyatrosu'ndan bazı "*fıkra*" gibi olaylar...

Ve onlara ek olarak "*gerçek fıkra*" olan fıkralar...

Bülent Habora

"Şühedâ fışkıracak toprağı sıksan, şühedâ!"

Mehmet Akif Ersoy, Bağımsızlık Marşı'mızda böyle diyordu.

Ama, köprülerin altından çok sular aktı. Şühedâ'lar gene toprağın altında ve onların üstünde, kemiklerini sızlatacak bir takım kişiler dolaşüyor, bir takım olaylar oluyor.

Tam bir şamata...

Tam bir şenlik...

Tam bir eğlence...

Ve bir ülke ki, her yerde, her konuda, her olayda "*ciddiyetsizlik*"ler, "*gırgır*"lar kol geziyor...

Hangi ipin ucunu çekerseniz, açılan perdenin altından "*Kabare Tiyatrosu*"nun en değişik oyunlarını izliyorsunuz...

Soytarılık diz boyu...

Şaklabanlıklar göklere çıkmış...

Ve bir ulus için eğlencesinde, şamatasında, gırgırında...

Açalım "*Kabare Tiyatrosu*"nun perdesini...

**"ana"lar
ve
hayvanlar
üzerine...**

"Anavatan" deyince akan sular durur. En yüce büyüğümüzden, en sıradan vatandaşımıza dek herkes "Anavatan" (Partisi dışında) sözcüğüne övgüler yağdırır.

"Anayasa"da, yasaların en önemlisidir...

Ve Tanrı katında, "Peşin cennet garantisi" sadece "ana"lara verilmiştir. Denir ki, "Cennet, anaların ayağı altındadır..."

Ammaaaa....

Türkiye'deki en yaygın sövgü türleri, içinde "ana" sözcüğünün geçtiği sövgü türleridir.

"Fıkra" gibi gerçek:

İktidarımızın mutena ve müstesna müslüman Bakan'larından Mehmet Keçeciler'in, bir konu üzerine, gazetecilere yaptığı açıklama:

"Bakın, ben o Bakanlar Kurulu'nda yoktum. Bu nasıl gazetecilik. Ben öyle bir küfür de etmedim. Ama şimdi çok açık söylüyorum: Hangi bakan benim o küfürü ettiğimi söylüyorsa o.... çocuğudur." (Cumhuriyet, 1.4.1991)

Sözü edilen "küfür" ne, biliyor musunuz? Sadece, "O..... çocuğu"....

Neyse, Bakan Mehmet Keçeciler, "O..... çocuğu" demediğini, "O.... çocuğu" diyerek çok veciz bir biçimde açıklıyor...

"Hayvanlar"la ilgili bir "çifte standart"ı yaşarız bizler.

Adama "*Aslan*" dersiniz koltukları kabarır, kasım kasım kasılır, ama aynı adama bir de "*Eşek*" deyin, hemen yumrukları sıkılır.

Oysa "*Aslan*" da hayvanlar, "*Eşek*" de, "*Ayı*" da, "*Fino*" da...

"Ayı"lı fıkralar:

ANAP Bakanı Mustafa Taşar, partisinin İstanbul İl Kongresi dolayısıyla "*Ben otel ayısıyım*," sözünü edince, bir "*ayı edebiyatı*" başladı ki, sormayın...

*"İstanbul'a heykelinin dikilmesi gerektiği"*ni söyleyen Bakan Mustafa Taşar, "*Ayı*" olayı üzerine şunları söylüyor:

"Espriden anlamayan ayların sayısı memleketimizde hayli fazlamış." / *"Aylar ikiye ayrılır. Biri ormandaki aylar, diğeri de Schwarzkopf esprisini anlamayanlardır."* (Hürriyet, 10.3.1991)

Çok değil, 8 gün sonra, ANAP Başbakanı Yıldırım Akbulut, "*Ayı olayı*" üzerine şunları diyordu:

"Mustafa'nın olayına gelince. Ben kendisiyle konuştum bu konuyu. Bana, 'Sürçü lisan oldu. Ben otel aslanıyım diyecekken, öyle çıktı ağzımdan' dedi." (Hürriyet, 18.3.1991)

Birileri bu halkla açık açık dalga geçiyor ya, neyse...

"İlmi adı 'Ursus' olan ayı, Meydan Larousse'a göre ayıgillerden etçil bir memelidir. Ayının pek çok türü vardır. Boyu 3.5 metreyi bulabilmektedir. Ayılar bilimsel olarak 4 cinse ayrılırlar: Pireneler ve Balkanlar'dakilere Bozayı, Kuzey Amerika'dakilere Korkunçayı ya da Karaayı, Kutup'takilere Kutupayısı, Seylan, Hindistan ve Çin Hindistan'daki yaşayanlarına ise 'Malayaayısı' denir. Ursus, kış uykusuna yatar. Hem et, hem ot yiyebilir. Bozayılar, insana kolay alışır. Hatta sirklerde çeşitli gösteriler yapabilirler. Ayıların ayakta durabilmesi onlara insan görünüşü verdiğinden herkesçe sevilirler. Astronomi terminolojisine de eski adıyla 'DÜBB', yani Büyükayı ve Küçükayı olarak geçmiştir." (Cumhuriyet, 10.3.1991)

SHP Edirne Milletvekili Erdal Kalkan, yanıtlaması talebiyle Başbakan Yıldırım Akbulut'a yönelttiği soru önergesinde şöyle diyor:

"Kısaca, 'Ben ayıyım,' diyen sayın Taşar ile aynı kabinede görev yapmak kişiliğinize uygun mudur?" (Gazeteler, 8.3.1991)

Türkiye Avcılar Atıcılar Spor Kulübü üyesi Mustafa Uz, şöyle diyor:

"Bizdekiler bozayı... Ve en akıllı, tehlikeli olanları. Postu da daha değerli." (Cumhuriyet, 10.3.1991)

Vahşi Hayvanları Koruma Derneği'nin fahri üyesi Sadık Yalın şöyle diyor:

"İlgaz dağlarında çoktan beri vahşi ayı göremiyorum. Basından takip ettiğimize göre, İstanbul'da görülen ve Ankara'ya geçen bir ayı varmış. Sahibini ikna edebilirsem, alıp İlgaz Dağları'na getireceğim. Burada koruma altına alacağım." (Güneş, 15.3.1991)

"Gazetelere 'Haber olabilmek için' kılıktan kılığa girenler vardır. Ama 'Ayı kılığına' gireniyle ilk defa karşılaştık. Estağfurullah efendim, estağfurullah." (Şakir Süter, Bugün, 4.3.1991)

"Mustafa Bey eskiden 'Ben partinin yükünü çeken deveyim' derdi. Şimdi ayı olduğunu söylüyor. Neden biliyor musunuz?"

"Bilmiyorum, neden söylüyor?"

"Sınıf değişirdi." (Güneş, 7.3.1991)

"İstanbul'daki The Marmara Otelinden yer ayırtmak isteyenler, artık şöyle diyorlarmış:

-Otelinizde 'Ayı' yoksa bana bir oda verebilir misiniz?" (Bugün, 9.3.1991)

"Muhafazakâr ANAP'lı, liberal ANAP'lıya söyleniyor:

*-İl kongresinde silahlı çevik kuvvetin işi ne?
Bunu duyan bir SHP'li yanındaki arkadaşına dönüyor:*

-Onlar çevik kuvvet değil, avcılar... Av sezonu başladı da..." (Cumhuriyet, 10.3.1991)

"Bir ANAP'lıdan ifşaat:

-Sayın Özal, Gaziantep'li Taşar'ı, armudu meşhur diye Ankara'dan milletvekili yaptı..." (Age)

"İstatistiklere göre, Türkiye'de '2 bin' tane ayı varmış..."

3 Mart ANAP İstanbul Konresi'nden sonra artış olmuştur:

2 bin 1..." (Bugün, 14.3.1991)

"Yusuf Özal, geçtiğimiz günlerde Meclis'te Taşar'la karşılaştı:

-Mustafa, Berlin'in ambleminin ne olduğunu biliyor musun?

Taşar, soruyla karşılık verdi:

-Ayı mı yoksa?" (Bugün, 23.3.1991)

Ayı kadını köyden kaçırmış. Aradan bir süre geçmiş... Köylüler ayıyı vurup kadını kurtarmışlar.

Ama kadın sıkıntıya girmiş.

Her akşam, bir odaya çekilip inler dururmuş:

-Ayıydı, mayıydı, ama kocam idi... İniydi, miniydi, ama evim idi...

ANAP Bakanı Mustafa Taşar, kendisini "Otel ayısı" ilan ettikten sonra "ayı edebiyatı" günlerimizi doldurdu.

Mustafa Taşar, herşeyi güzelce sineye çekti. Yalnız Mustafa Taşar mı çekti? Hayır, Bakan da "Ayı olayı"nın dillerine dolayanlara "espriden anlamayan ayılar" dedi.

Yani kısacası, cümle alem bu olayı tatlı tatlı yaşadı.
Hey Tanrı'm...

"Fino"yu bilirsiniz. Sevimli bir süs köpeğidir. Çocuğu, yaşlısı, herkes sever finoları.

Şirin mi şirin, güzel mi güzel köpeklerdir...

Ammmmaaaa...

"Ayı" olayını hazmeden ANAP'ın büyükleri, "Fino" olayında yerleri, gökleri inletiyorlar.

Üsküdar ANAP İlçe Başkanı Necdet Tarık Pişkin, İstanbul ANAP İl Kongresi'nde Semra Özal'ı destekleyen Bakan ve milletvekillerini, "*Semra Özal'ın eteğinin dibinde dolaşan fino köpeklerinden farkları yok,*" diye tanımlayınca, tarihimizdeki ünlü "*Fino vakası*" başlamış oldu.

"*Otel ayısı*" sözünü benimsemişlerdi. Bir-iki ANAP'lının dışında karşı çıkan olmamıştı.

"*ANAP'a kayıtlı bol miktarda deve bulunduğu*"nu söyleyen ANAP'ın Teknik Danışmanı Erkal Zenger'e kimse karşı çıkmadı.

Hatta, ANAP'lı Necdet Tark Pişkin'in, "*Ama listeleri Mustafa Taşar gibi Gaziantep'ten gelmiş, ayı edebiyatı yapan bir adam Kemal Horzum'ların, Uğur Ceylan'ların bürolarında liste hazırlıyor.*" / "*Ama hazırlanan liste dolandırıcıların listesi.*" / "*Nasıl seçim karargahının kurulduğu otelde müteahhitlerin, işadamlarının bakan ve mil-*

letvekillerine çekler verdiğini, nasıl dolaplar çevrildiğini, hepsini." (Güneş, 30.3.1991) sözlerine bile karşı çıkmadılar ya da çıkamadılar.

Ama, iş "*Fino köpekleri*"ne dayanınca, ANAP'lılardan "inleyen nağmeler" yayıladı ortaya.

"Bir bilmecemiz var sevgili okurlar...

Anne ile çocuğu bir yeri(!) geziyorlar. Aralarında şu konuşmalar geçiyor:

-Anne şu ne?

-O ayı yavrum...

-Peki şunlar ne?

-Onlar köpek evladım. Kimi fino, kimi fişi cinsi...

-Ya şu?

-O mu, o cins horoz...

-Acaba şunlar ne anne?

-Onlar petekteki arılar. Bak şu arı beyi, şu kraliçe arı... Şunlar bal arışı, şunlar da eşek arısı...

Evet, anne ile çocuğu arasında bu konuşmalar geçiyor. Şimdi bilmecemiz şu:

Annenin çocuğunu gezdirdiği bu yer neresi?

Hadi bilin bakalım.

'Bunu bilmeyecek ne var, burası olsa olsa hayvanat bahçesi' mi dediniz?

Hayır bilemediniz.

En iyisi size bir ipucu verelim.

Burası bir siyasi parti!

Eh hangi siyasi parti olduğunu, artık rahatlıkla tahmin edersiniz herhalde." (L.Oflaz, Meydan, 8.4.1991)

"ANAP'lılar kuliste sohbet ediyorlar. ANAP'taki son gelişmeleri değerlendiriyorlar. Şadan Tuzcu, sohbete noktayı koyuyor:

-İyi güzel de, hayvanları siyasete alet etmemek lazım.

ANAP'lı Mehmet Ali Binici, Bakan İlhan Aküzüm'e söyleniyor:

-Otel ayısı, fino köpeği derken, hayvanat bahçesi gibi oldu ortalık...

Aküzüm ise, İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Eyüp Aşık'a dönüyor:

-Ne diyorsun bu işlere...

O konuşmadan bir gazeteci atılıyor:

-O karışmaz, insan haklarından sorumlu...

Muhafazakâr ANAP'lı arkadaşın teselli ediyor:

-Boşversene. Başbakan'ın Nazlı, Topaç, Herkül adlı üç tane Kangal köpeği var... Fino mino dinlemez, parçalar vallahi..." (Cumhuriyet, 7.4.1991)

*finolar ve insanlar üzerine
fıkra gibi gerçekler:*

"Süs köpeklerinin herşeyi ithal... Aperitifinden diyet yemeğine, tuvalet spreyinden saç tokasına kadar bir köpeğin tüm lüksünü karşılayan ve toplam 995 bin liraya mal

olan ithal ürünler, gelir düzeyi yüksek köpekseverlere aramadığı kadar çeşit sunuyor. Son derece konforlu pire tasması, dezenfekte spreyi ve kumuna kadar bir köpeğin teknolojinin en son ürünlerinden faydalanmasını sağlayacak ürünlerin ithal edildiği Alman ve ABD firmaları, Türkiye'de geniş bir pazar bulmaktan mutlu görünüyor. Köpek krakerinin 20-25 bin liraya, şampuanının da 25 bin liraya satıldığı fiyatlar, her köpekseverin alışverişini engelliyor. İthal ürün satan mağazalarda köpeğin çikolatası 7 bin 500 liraya, ödüllendirme çubuğu ve tokası 5'er bin liraya, tırağı 10-15 bin liraya satılıyor. Hayvanın kendisini doğaya daha yakın hissetmesini sağlayan çim kokulu biyolojik tasma 30 bin liraya alıcı buluyor. Milyonlarca bebekten çok daha iyi bakımın sağlandığı şanslı köpeklerle, akşam üzerleri aperitif olarak verilen yiyecekler 20 bin, diyet yemeği ise 30-50 bin liraya satılıyor. Şanslı köpeklerin düdükləri 15 bin lira..." (Hürriyet, 23.2.1991)

Ülkemizdeki bazı köpekler işte böylesine şanslı...
Ya insanlarımız?

"Verem aşısı aranıyor! İstanbul'da 6 aydır verem aşısı bulunmuyor. Afyon, Konya, Ordu ve Giresun'da aşının hiç olmadığı, diğer illerde ise sıkıntı yaşandığı belirtildi. İstanbul'da 6 ayda 40 bin aşı olması gerekirken 15 bin kişiye aşı yapılabildi." (Cumhuriyet, 30.3.1991)

Bir köpek fıkrası daha:
"Köpekler için gözlük ithal edildi." (Çeşitli gazeteler, Mart. 1991)

Bir insan fıkrası:

"Bir babanın dramı! Ameliyatı için gereken 30 mil-yonu bulamayınca, en küçüğü 5 aylık, en büyüğü 5 yaşın-da olan 4 çocuğunu satışa çıkardı." (Günaydın, 20.2.1991)

Bir köpek fıkrası:

"Köpekler için özel ithal edilen tasma, şampuan, to-ka ve yağmurluktan sonra şimdi de çizme ithal edildi. Bel-çika'dan getirilen ve sokakta dolaştırıldıktan sonra evi kir-letmemeleri için kullanılan köpek çizmeleri 300 bin liradan satılıyor. Köpek çizmelerini ithal eden firma yetki-lileri, çizmelerin oldukça çok ilgi gördüğünü söylediler." (Güneş, 25.3.1991)

Bir insan fıkrası:

"Başkent Ankara'da bir baba, annesi ölünce, baka-madığı 3 yaşındaki kızını satışa çıkarttı. 1 milyon veren, küçük Zeynep'i alıp götürecektir." (Bugün, 26.3.1991)

Ve ANAP ileri gelenleri konuşuyor:

"Hayvanat bahçesine döndük. Rezillik bu. (..) önce otel ayısı, şimdi fino köpeği. Olmaz böyle şey." (Güneş, 2.4.1991)

"... bakarın biri kalkıp kendine (otel ayısı) adını veri-yor. Bir ilçe başkanı ise bakan ve milletvekillerine (fino köpeği) diyor. (..) Ayrıca, halkı yeterince istismas ettik,

masum hayvanları niye işin içine katıyoruz?" (Age)

"Bakanlar Kurulu'nda 'Ayılı şakalar' sürüyor. İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, Mustafa Taşar'a ABD'den hediye olarak küçük bir ayı maskotu getirdi. Taşar, Başbakan Yıldırım Akbulut'u uğurlarken aldığı hediye için, 'Aksu aynaya bakmış, kendisine benzeyen en güzel şeyi alıp getirmiş' dedi." (Hürriyet, 5.4.1991)

"..Devlet Bakanı Mustafa Taşar, önceki gün Meclis kulisinde ANAP İçel Milletvekili Rüştü Kazım Yücelen'le karşılaştı.

'Rüştü, sizin İçel Kongresi ne zaman?' diye soran Taşar, 'Niye soruyorsun, bir şey mi var?' yanıtını alınca, bozuntuya vermedi ve konuşmaya devam etti:

'Niye mi soruyorum? Belki sizin kongreye de gelip divan başkanı olurum.'

Yücelen, Devlet Bakanı Taşar'ın bu sözlerine gülerek karşılık verdi:

'Yok Mustafa'cığım, biz divan başkanını bulduk...

Taşar, 'Haa... Peki öyleyse...' dedi. Sonra da herkesi güldüren şu sözleri söyledi: 'Herhalde Anamur dağlarından bulup getirdiniz.' " (Hürriyet, 11.4.1991)

"İstanbul Laleli'de sevimli bir ayı sağına soluna bakınıyor, onu gören turistler de gösteri yaptığını sanarak ona para atıyordu. Durumu görenler, 'Bu ayı gösteri filan

yapmıyor, Otel Ayısı Mustafa Taşar'ı arıyor. Ne de olsa kan çeker,' diye espri yaptılar." (Meydan, 13.4.1991)

ve "hayvan"lı politik fıkralar:

Maymunların Kralı, tüm uşaklarını yanına çağırır:

-Bana, suya yansıyan ay'ı getirin, hemen, der.

Kralın uşakları, girişirler işe. Çeşitli yolları denerler, ama bir türlü başaramazlar.

En sonunda bir uşak, bir su kabı içindeki suya yansıyan ay'ı getirir Kralına:

-İşte, istediğiniz ay, Kralım...

Kral sırtını okşar uşağının:

-Ne kahramanmışsın sen, der. Diğerlerinin beceremediği işi yaptın, kutlarım seni.

Maymun, Kralının övgüsünden cesaretlenerek sorar:

-Kralım, ne yapacaktınız ay'ı?

Kral, bir an düşünür:

-Sahi, ay ne işime yarar benim?

Mezun olduktan sonra, ilk kez ilçeye atanan Kaymakamın yolu bir bostana düşer.

Bostan dolabını çeviren eşeğin boynundaki çingırağın ne işe yaradığını sorar bostancıya.

Bostancı yanıtlar Kaymakamı:

-Eşek dolabı çevirirken boynundaki çingırağın sesi duyulur. Ses kesilince, eşeğin durduğunu anlarım. Gelir, yeniden dürtüklerim onu.

-Peki, der Kaymakam. Ya eşek yerinde durur da ba-

şını iki yana sallarsa?

-Aman efendim, diye yanıtlar bostancı. Sizin kadar akıllı eşeği nereden bulacağız?

Çiftlik sahibesi, atlar atına, tarlalarını denetlemeye çıkar.

Bir tarlada öküzleri ile çift süren bir köylüye yanaşır. Çeşitli sorular sorar ona.

Aşırı sıcak hava ve sürekli çalışmak yüzünden ölesiye yorgun ve bitkindir köylü. Bir de üstelik, ardı arkası ke-silmeyen sorular...

En sonunda tepesi atar köylünün:

-Hadi ordan öküz, der çiftlik sahibesine.

Kadın bozulur. Hemen kasabaya inip, mahkemeye verir köylüyü.

Mahkeme günü gelir çatar. Yargıç, köylüye:

-Sen, hanımefendiye "Öküz" demişsin, doğru mu? di-ye sorar.

-Evet efendim, der köylü. Hava çok sıcaktı o gün, ben de yorgundum ve o da beni, sorularıyla işimden alıko-yuyordu.

Yargıç köylüyü yüz bin lira para cezasına mahkum eder. Köylü ses çıkarmadan öder parayı.

Sonra yargıca döner:

-Hanımefendiye "Öküz" demek suçmuş, şimdi öğren-dim. Peki, bir öküze "Hanımefendi" demek de suç olur mu? diye sorar.

Yargıç:

-Hayır, der, istediğin öküze "Hanımefendi" diyebilir-sin.

Bunun üzerine köylü, çiftlik sahibesine dönerek:

-İyi günler hanımefendi, der ve geçer gider...

Ziya Ül Hak ölünce, öbür dünyadaki yerini öğrenmek ve oraya gitmek için danışman meleğin kapısını çalar. -Ben, der, Ziya Ül Hak'kım. Cennete girmek istiyorum, hemen.

Danışman melek:

-Nereye ve ne zaman gideceğinize siz değil, baş melek karar verir, der.

-Öyleyse, hemen onun yanına götürün beni.

Melek:

-Böyle olmaz, der. Oraya ancak dünyadaki beyaz atınıza binerek gidebilirsiniz. Gidin, atınızı bulup gelin...

Ziya Ül Hak, heryeri arar, ama atını bir türlü bulamaz. İyice yorulmuştur artık.

Bezgin bir biçimde dolaşırken, bir eski kardeşine rastlar. Durumu anlatır ona. Sonra da:

-İşte böyle aziz kardeşim. Şimdi ne yapacağımı bilmiyorum. Bir yol göster bana.

Ziya Ül Hak'kın aziz kardeşi:

-Gel, birlikte gidelim meleğe. Beni burada, dünyada yaptıklarımın dolayısı çok iyi tanır. Belki sana yararım dokunur, der.

Birlikte giderler meleğin yanına.

Melek, Ziya Ül Hak'kın yanında aziz kardeşini görünce, Ziya Ül Hak'ka çıkışır:

-Ben size, beyaz atınızla gelin demiştim, bir eşekle değil...

Katıldıkları seçimleri yitirmekle ün kazanan bir muhalefet partisinin önde gelenleri, son yitirdikleri seçimden sonra, hem sonuçları konuşmak, hem de kafa çekmek için bir lokantaya giderler.

Sürekli politika üzerine konuştukları sırada garson gelir:

-Beyler, der. Yemeğiniz soğuyor, lütfen politikayı bırakın da yemeğinizi yiysin...

İçlerinden biri, garsonu yanıtladı:

-İnsan yalnız yemek düşünürse, hayvandan ne farkı kalır?

Garson güldü:

Hayvanlar hesap öder mi, efendim?

Hayvanat bahçesindeki maymun ölmüştü.

Müdür vekili, başkente, yetkililerle görüşmeye giden müdüre şu telgrafi çekti:

"Maymun öldü stop yerine koyabilmek için sizi bekliyoruz stop"

Tatilini Marmaris'te geçiren birisinin arabasına yılan girmiş. Şöyle düşünmüş yılan:

"Bunca hayvan lüks arabayla dolaşırken, benim ömrüm hep sürünerek mi geçecek?" (Muzaffer Şamiloğlu, "Fıkra Demeti", Sf.)

*sağlık
konusu
tam
fıkralık*

Türkiye'deki gerçek sağlık fıkraları, özellikle şu son yıllarda doruk noktasına ulaşmıştır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ülkemizi yöneten beceriksiz ve yeteneksiz kişilere bakarsak, bizler sağlık konusunda da dev adımlarla ilerliyormuşuz.

Bakın, ANAP Sağlık Bakanı Halil Şıvgın, 14 Mart Tıp Bayramı dolayısıyla 14 Mart 1991'de gazetelere bir ilan vermişti. Ve ilanın bir yerinde şöyle diyordu:

"Üzerinde uzun zamandır tartıştığımız GENEL SAĞLIK SİGORTASI'na geçtiğimizde, 14 Mart Tıp Bayramlarımızı hekimlerimiz ve halkımızla birlikte daha mutlu idrak edeceğimize inanıyoruz."

Neymiş efendim, Genel Sağlık Sigortası'na geçince "daha mutlu İdrak" edecekmişiz bu bayramı. Şimdi "mutlu", o zaman "daha mutlu"...

*günümüzün "mutlu",
ilerinin "daha mutlu"
Türkleriyle ilgili
"fıkra" gibi gerçekler:*

"Çamaşır suyu içen 2 yaşındaki Melike Kurtuluş'u, annesi babası hangi hastaneye götürdülerse muayene ettiremedi. Sonunda İstanbul Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sağlık kontrolü yapılan Melike'nin tehlikeyi atlattığı belirlendi." (Bugün, 7.3.1991)

Emin Çölaşan, ANAP Sağlık Bakanı Halil Şıvgın'a soruyor:

"Milyarlar ödeyip havayla şişen çadır hastaneler alıyorsunuz. Bunlardan Diyarbakır ve Cizre'ye kurulanlar, sön-

dü!... Bu çadırları kimden, kaç ve niçin aldınız?... Bunlar, içinde hasta varken sönseydi, ne olacaktı?" (Hürriyet, 14.3.1991)

"Türkiye'de sağlıksız kentleşme yüzünden sıtma, tüberküloz ve bulaşıcı salgın hastalıkların arttığını iddia eden Dedeoğlu (Akdeniz Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Necati Dedeoğlu), şöyle konuştu: 'Bebek ölümlerinde Türkiye ilk sıralarda geliyor. Kadınlarımızın yüzde 40'ı hemşire görmeden evde doğum yapıyor.'" (Milliyet, 15.3.1991)

"Fatura 2.5 milyon lira gelince, doğurduğu çocuğu hastanede bırakıp kaçtı." (Meydan, 15.3.1991)

"Bayan Akbulut, SSK'nın idrar tahlil cihazını hizmete açtı." (Sabah, 15.3.1991)

Eskişehir-Bilecik Diş Hekimleri Odası Başkanı Ahmet Ataç, ANAP Sağlık Bakanı Halil Şıvgın'a şu mektubu gönderdi:

"Sayın Şıvgın, siz orta eğitiminizi imam-hatip lisesinde, yüksek tahsilinizi de hukuk fakültesinde bitirdiniz. Tıp eğitimi ile uzaktan yakından ilginiz yok. Tıpla ilginiz

sadece belki hastalandığınızda doktor vizitesinden ileri gitmemiştir. Kader, önce sizi milletvekili, sonra da Sağlık Bakanı yaptı. Yaklaşık iki yıldır Sağlık Bakanı'sınız. Acaba bu süre içerisinde ne yaptınız? Semra Özal'ın bir zamanlar başkanlığını yaptığı Türk Kadını GÜçlendirme ve Tanıtma Vakfı'nın düzenlediği konferanslara düzenli olarak katıldınız. Ama bakanlığınızı doğrudan ilgilendiren İkinci Sağlık Kurultayı'na ve Türk Dış Hekimleri Birliği Üçüncü Genel Kurulu'na katılmadınız." (Hürriyet, 18.3.1991)

"... Ancak Dilek'i (9 yaşında) muayene eden doktor teşhis için tahlil gerektiğini söyleyip, onu ilgili bölüme göndermişti. Ancak işsiz babanın cebinde poliklinik muayene ücreti dışında beş kuruş yoktu. 120 bin lira gerekiyordu. Çaresiz kızı Dilek'in kulaklarındaki küpeleri alıp hastanenin yakınındaki kuyumcunun yolunu tuttu." (Milliyet, 20.3.1991)

"Sonuç?... Sonuç yok!.. Emekli Sandığı'na tabi bir devlet memuru, belinde 10, ayağında 8 dikişle bir buçuk aydan beri yatıyor ve devlet bu hastasına, maaşını ödemi-yor! Niçin ödemiyor?... Çünkü sözleşmeli çalışanlara hastalık durumunda maaş ödenmezmiş!" (E. Çölaşan, Hürriyet, 25.3.1991)

"Ambulans bulunamaması yüzünden özel bir aracın bagajında taşınan M.G., kafasının sağa sola çarpması so-

nucu beyin kanaması geçirerek hayatını kaybetti." (Bugün, 1.4.1991)

"Muğla Devlet Hastanesi'nde 22 gün önce dünyaya gelen minik Sabri, ailesi bir milyon 70 bin liralık hastane masrafını ödeyemeyince rehin kaldı. Hastanede bebeğe bakan hala P.Yavaş, yeğenini poşete koyarak hastanenin kalorifer dairesinin penceresinden kaçırdı." (Hürriyet, 4.4.1991)

"İstanbul'da 6 aydır verem aşısı yok." (Cumhuriyet, 30.3.1991)

Bir resim altı:

"Yukardaki fotoğraf Bağdat'ta değil Şişli'de çekildi. Bu hasta, elektrikler kesik olduğu için tüpgaz ışığında kendisine ilk müdahalenin yapılmasını bekliyor." (Bugün, 21.2.1991)

"Dünya Bankası raporuna göre sağlık harcamalarında Türkiye, Afrika'nın bile gerisinde." (Cumhuriyet, 12.3.1991)

"Şıvgın'ın eski danışmanı Salih Yaslak'ın temsilcisi olduğu Kanada firması, 'süper iskonto' yapınca 4.5 milyon ünitelik verem aşısı ihalesini kaptı. Ancak, bu fiyata aş üretmeyince Bulgaristan'dan fason mal aldı. Sonuçta, yüzde 40 vakum hatalı aşlar işe yaramadı." (Güneş, 8.4.1991)

*Türkiye'de
sağlığın durumu vahim,
ama hayvanların...*

"Köpekler için güneş gözlüğü ithal ediliyor." (Hürriyet, 31.3.1991)

"Eğer kedî ya da köpeğinizin ağzının kokmasını istemiyorsanız, tanesi 5-10 bin liraya satılan ve bir hafta sonra atılan kemiklerden alabilirsiniz. Hayvanınız yapma kemiği ısırıkça ağzına dolaca nane kokusuyla hem rahatlıyor, hem de güzel kokusuyla sizi rahatlatıyor." (Milliyet, 9.4.1991)

*"sağlık" üzerine
politik fıkralar:*

Ünlü politikacılarımızdan biri, arkadaşlarıyla kuduz hastalığı konusunda konuşuyordu.

Arkadaşlarından biri sordu:

-Kuduzla yakalanacak olursanız, ne yapardınız?

Politikacı:

-Önce bir kağıt isterim, dedi.

-Vasiyetinizi yazmak için mi?

-Hayır... Isıracağım muhaliflerin listesini yazmak için...

Milletvekilinin biri, akıl hastanesini geziyordu o gün.

Bir koğuşa, akıl hastalarının yanına geldi.

Hastalardan biri sordu:

-Hey dostum, neden düştün buralara?

Milletvekilinin kaşları çatıldı:

-Ağzını topla, dedi. Ben milletvekiliyim...

Akl hastası gülmeye başladı.

-Ne gülüyorsun be adam? diye sordu milletvekili.

-Hiç canım, bende de böyle başlamıştı, delilik krizleri...

Yolda giderken, birden ayağı kayıp düşmüş adam. Arkasından gelen adam, onun kalkmasına yardım etmiş.

Düşen adam teşekkür ettikten sonra:

-Sizin bu iyiliğinize nasıl karşılık verebilirim? demiş.

-Vallahi ben iktidar partisinin bir üyesiyim. İlk seçimlerde bizim partiye oy vererseniz, ödemiş oluruz...

Adam ters ters bakmış karşısındakine:

-Beyefendi, beyefendi, demiş, ben düşünce kıcımlı yere vurdum, kafamı vurmamış...

Üniversite'nin Tıp Fakültelerinden birisinin bir profesörü, Başbakan'ın özel doktorluğuna atanmış.

Tıp Fakültesi'nin en büyük sınıfının kara tahtasına bu haberi öğrencilerine şöyle duyurur:

"Hocanız, sevgili öğrencilerine, Başbakan'ımızın özel doktorluğuna atandığını bildirmekle gurur duyar."

Öğrencilerden birisi altına ekler:

"Allah, Başbakan'ımızı korusun..."

Bir başka öğrenci de onun altına şunu ekler:

"Allah, tek kişiyi kurtarmak gibi yalın işlerle uğraşmaz. O bu ülkenin tüm insanlarını kurtarmak için bu 'atanma işi'ni ayarlamıştır..."

*"hukuk"umuz
"guguk" olup
tam fıkralıktır*

Bizim yüce ve ulu büyüklerimiz, sık sık "milli birlik ve beraberlik" edebiyatı yaparlar.

Gerçekten çok gırgırdır bu "milli birlik ve beraberlik" lafları.

Adam kalkar, yani yüce ve ulu büyüklerimizden biri kalkar, "Ey vatandaş," der, "milli birlik ve beraberlik içinde olalım." Ve ondan sonra da isteklerini sıralar. "Efendim, işçilerimiz ve memurlarımız fazla para istemesinler, malum ya milli birlik ve beraberlik içinde vatani kurtaracağız..."

İşçi ve memur, aylıklarının, örneğin yüzde 100 artmasını isteseler, hop oturur hop kalkar bu beyler. Ve onla-

rı "hakları"nı vermemek için ellerinden geleni yaparlar. Ama iş kendi adamlarına ve kendilerine gelince aylıkları, harcarahları değil yüzde 100, çok daha fazla artar, örneğin yüzde 400 gibi...

"Milli birlik ve beraberlik" sağlansın diye bir "hilkat garibesi" (bu deyim benim değil, bir yüce ve ulu ANAP'lının) çıkarırlar, "af" adı altında. Bu "af"la "sağcı teröristler", "hayali ihracatçılar", "Devlet dolandırıcıları", "ırz düşmanları", "sahtekârlar", "namussuzlar", "kaçakçılar" falan affedilir.

Ama bazı insanlar affedilmez. Çünkü "solcu"dur onlar...

23 Mart 1931'de yerlere tükürmek, abdest bozmak, sümkürmek ve çöp atmak yasaklanmış. Ve o gün bu gündür, yerlere tükürmek de, duvar diplerine işemek de, şöyle bir okkalı sümkürmek de, akla gelecek ya da gelmeyecek her çeşit çöpi atmak da serbesttir.

Halkımız "birlik ve beraberlik" içinde bu işi çok iyi yapmaktadır.

Ama başka hiçbir konuda "birlik ve beraberlik" yoktur.

Olamaz da...

Çünkü, Türkiye'yi yönettiklerini sanan beceriksiz ve yeteneksiz bir takım kişiler, ülke içinde "birlik ve beraberlik" olmasın diye, ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Adamlar kayırılmaktadır Türkiye'de...

Yandaşlar korunmaktadır, kollanmaktadır Türkiye'de...

Dostluklar, arkadaşlıklar, "yetenek"ten, "bilgi"den daha ağır basmaktadır Türkiye'de...

Ve ne acıdır ki, "adalet" de yara almaktadır, bu yüzden...

Nasıl mı?

"TBMM Genel Kurulu'nda dün sabaha karşı, aralıksız görüşülerek kabul edilen 'Terörle Mücadele Yasası' ile 62 ayrı terörist eylem ceza yağmuruna tutuldu." (Güneş, 13.4.1991)

"Yasa hükmüne göre, terör amacı ile işlenen, Türk Ceza Yasası'nın şu 10 suçu da, 'terör suçu' sayılacak. Bu suçlar şunlar: (...) 151. Madde: Terör suçlarını ilgili makama haber vermemek." (age)

"DGM Yasası ile ilgilendirilerek, 'terör suçu' kapsamına alınan, Ceza Yasası'nın diğer maddeleri de şöyle sıralanıyor: 162. Madde: Yasanın suç saydığı yayını nakletmek.(...)" (age)

Şu anda Türkiye'de "yasalara aykırı olarak kurulmuş olan" bir televizyon istasyonu yayın yapmaktadır. Bu korsan televizyon istasyonu herkesin bildiği "Magic Box'tır.

Bu korsan televizyona, yasalara aykırı olarak kurulan televizyona *"adalet makamları"*nın ses çıkarmayışının nedenleri üzerinde, isteyen istediğini düşünebilir. Çünkü, her ne hikmetse, *"Savaşa hayır"* diye duvarlara yazı yazan çocukların peşine bile düşenler, günde ortalama 12 saat

yayın yapmak korsanların üzerine gidememektedirler.

Neyse...

Bu korsan televizyonda, 13 Nisan 1991, saat 00.40'ta "Bir Gecelik Aşk" başlıklı bir film oynadı. Bu filmde, çok canlı cinsel ilişki sahnelerinin dışında, "inik durumda erkek tenasül uzvu"yla tanıştı, Türk seyircisi, televizyonlarının ekranlarında.

Peki, bu filmdeki cinsel ilişki sahneleri, televizyonda görüldüğü gibi bir romanda anlatılsa ve, örneğin, cinsel ilişki sonrası anadan doğma ve cinsel organı görülebilecek bir biçimde, bir erkeğin fotoğrafı da kitaba konulsa, ne olur?

Ne olacak, muzır işlerle ilgilenen kurul bu kitabı toplamak için elinden geleni yapar.

Kısacası, bazı kişiler, yani arkası olan kişiler, "yasa-lara aykırı yayın nakleder" ve birşey olmaz. Başka bazı kişiler de aynı işi yapar, ve suç olur... Belki giderek, "terö-rist" bile sayılabilir kitabı yayınlayan kişi...

"fıkra" gibi gerçekler:

"SHP İstanbul Milletvekili Ali Haydar Erdoğan, ad-liyelerde evrak satılması işlemi hakkında Danıştay'ca 'yü-rütmeyi durdurma' kararı alınmasına rağmen, buna cum-huriyet başsavcılarınca uyulmadığını ve suç işlendiğini öne sürdü." (Cumhuriyet, 22.3.1991)

"Saynur Çetiner, Şubat ayında yurt dışına çıkmak için İstanbul Pasaport Şubesi'ne başvurdu. (..) 1980 yılı

öncesinde üye olduğu bir kadın derneği hakkında yasadışı bir örgütle ilişkisi olduğu gerekçesiyle yıllar önce soruşturma açılmıştı ve Çetiner de, 1980 öncesi bu derneğe üye olduğuna göre, örgütle de yakın ilişkideydi. (..) 5 gün boyunca İstanbul Siyasi Şube'de gözaltında tutularak, (..) ve bir hafta sonra da açılan soruşturma sonucu da takipsizlik kararı verildi." (Güneş, 30.3.1991)

"SHP Genel Sekreteri Hikmet Çetin, Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın da önce onaylanarak yürürlüğe koyduğu YPK ve DPT'nin kuruluş, görev ve yetkilerini yeniden düzenleyen kanunun uygulanmaması için Başbakanlık'a talimat göndermesini akıl almaz bir olay' olarak değerlendirdi." (Güneş, 8.4.1991)

Özal ailesi tarafından açılan davaların bazılarına giren, Ankara 6. Asliye Hukuk Mahkemesi Hakimi Süleyman Sezen, Semra Özal ve Papatyaların bulunduğu iftar sofrasında şeref konuğuydu. (Gazeteler, 7.4.1991)

ve "hukuklu" politik fıkralar:

Devrim mahkemelerinden birinde yargılanıyordu sanık.

Mahkeme Başkanı, karar aşamasında, yanında uyuklayan üyeyi uyandırdı:

-Ne diyacaksınız, karar üzerine? diye sordu.

Üye yargıç, uyku sersemliği içinde:

-Asılsın, dedi.

Mahkeme Başkanı şaşkın şaşkın baktı arkadaşının yüzüne:

-Ama, dedi, bu dava asılacak denli önemli bir dava değil, bir araç sorunu...

Böylesine yalın bir sorundan dolayı uykusunun kesildiğine bozulan yargıç, hemen kesin kararını verdi:

-Öyleyse kessinler...

Diktatör Rodrigez'in ülkesinde bir tutukevi.

Hücrelerden birinin kapısı açılır, içeriye bir tutuklu atılır.

Hücrede bulunan eski tutuklu yeni gelene sorar:

-Suçun ne?

-"Kahrolsun Rodrigez," diye bağırdım, onun için atılar beni içeri... Ya senin suçun ne?

-Benim mi? Ben de, "Yaşasın Rodrigez," diye bağırmıştım da...

Tam bu sırada kapı açıldı. Birini daha attılar içeriye. Hücredekiler yanına gittiler onun, hemen.

-Hoş geldin, dediler. Sen kimsin?

-Ben... Rodrigez'im...

Paris'te, 2. Dünya Savaşı'nın sona ermesinin 45. yıldönümü dolayısıyla verilen kokteyle çeşitli ülkelerin büyükelçileri katılmıştı.

Bir ara elçimizle Avusturya elçisi yanyana geldiler.

Bizimki sordu:

-Dostum, çok merak ediyorum, tek bir savaş geminiz olmadığı halde, neden Denizcilik Bakanlığı'nız var?

Avusturya elçisi gülümseyerek yanıtladı:

-Yanıtı çok kolay. Sizde adalet olmadığı halde, nasıl Adalet Bakanlığı varsa, bizde de gemisi olmayan Denizcilik Bakanlığı var...

/

Şu son yıllarda yüce ve ulu büyüklerimiz de, onları sevenler de, onların yanında çalışanlar da şiirle ilgilenmeye başladılar.

Örneğin ANAP grubunun seçtiği Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Çankaya köşkündeki bir söyleşide, üniversitede okuduğu yıllarda yazdığı bir aşk şiirinden aklında kalan dizeleri okumuş konuklarına:

*"Aşık çalmış ağlamış
Üç kızı da ağlatmış
Yanan kalbini atmış
Bir güzelin yoluna*

*Aşık çalsın sazını
Deşsin senin sızını
Sen de yazdın yazını
Bir güzelin yoluna*

*Bir güzel çal aşığım
Bir güzel al aşığım
O hudutsuz ormana
Bir güzel dal aşığım*

*Çal ki sazın inlesin
Kubbede kalan sesin
Şu göcecek faniler
Bir gün seni söylesin."* (Bugün, 14.2.1991)

Bay Turgut Özal gençliğinde şiir yazmış, gazetelerden öğrendik bunu. (Bu şiir bestelenmiş. Şarkıcılar sıradaymış okumak için... Bilinmez, belki de ilerde Eurovision'a da katılır Türkiye, bu şarkıyla...) Ama Bayan Semra Özal'ın gençliğinde şiir yazıp yazmadığını bilmiyoruz. Bil-diğimiz, Bayan Semra Özal'ın "elleri"ne şiir yazıldığıdır. Bayan Semra Özal'ın, Vakıf Başkanlığı yaptığı dönemdeki toplantıların birinde bu şiir okununca, büyük holdinglerin sahiplerinin eşleri olan bayan üyeler şöyle demişlerdi: "Semra hanım ancak bu kadar güzel anlatılırdı."

"Eller" adlı şiir şöyle:

*"Konuşan gülen eller
Düşünen coşan eller
Üzülen her kişinin
Peşine düşen eller*

*Ana eller yar eller
Yareler saran eller
Allah'a açık gibi
Duaya hazır eller*

*Dosta sıkılan eller
Huzurlu dobra eller
Kahkahayı atarken
Secdeye yatan eller*

*Gönül dolusu eller
Güller kokusu eller
Turgut beye ceryanı
Veren yine o eller*

*Kalem tutan taş takan
Herşeyi yakıştıran
Tuttuğunu koparan*

Cesur mübarek eller" (Sabah, 6.7.1986)

Bayan Semra Özal'ın "*eller*"i üzerine olan bu "övgü" şiirinden yıllar sonra "*Başbakan Akbulut*" başlıklı bir afiş geçti elime. Şiirin alt başlığı şöyle: "*Uydurukçu ve kasıtlı fıkıracıların TÜMÜNE CEVAPTIR.*"

Afişin en altında da, şiirin yazarı olarak "*Yusuf Ziya Ademhan*" gözüktüyor. En alt satırda da, "*İstanbul, 9.12.1990*" yazılı.

"Başbakan Akbulut" şiiri de şöyle:

*"Temiz kalpli Akbulut,
Millete verdi umut,
Yoktur karanlık işi,
Herşeyi net ve somut.*

*ANAP'a olunca baş,
Açtılar ona savaş,
Hizaya geldi şimdi,
Hepisi yavaş yavaş...*

*Gezileri sıklatı,
Güzel nutuklar attı,
Millete gerçekleri,
Sakin sakın anlattı...*

*Örgütü toparlattı,
Hem ikiye katlattı,
Devlet düşmanlarının,
Yüreğini hoplattı...*

*Başarıyor her işi,
Dürüstlükde yok eşi,
Ayırım-kayırım yapmaz,
Herkes onun kardeşi...*

*Ülkeye sağlam bekçi,
Birlik-beraberlikçi,
Toplum sorunlarında,
Samimi ve gerçekçi...*

*Muhalifler kıskanır,
Palavraya yaslanır,
Yalan savursalar da,
Millet onu iyi tanır...*

*Cumhuriyet neslidir,
Çağdaşlık heveslidir,
Gerçek bir demokratdır,
Partisi çok seslidir...*

*Tuttuğu işi bitirir,
Ülkeye yarar getirir,
Artık ispatlanmıştır,
O, bu işi götürür...*

*Olumlu yolda yürür,
Ustasıyla övünür,
Göründüğü gibidir,
Olduğu gibi görünür..."*

Bu ciddi şiirlerden sonra, bir de ANAP'ın seslendirme uzmanı Erkal Zenger'in, ANAP'ın Petek adlı otobüsünün mikrofonlarından okuduğu şiire bakalım...

"fıkra" gibi şiir:

*"Biri ithal malı megaloman
Biri fedaiden dönme bakan
Güneş Taner'le Mustafa Taşar
Bu ittifaka şeytan şaşar."*

**şiirli, şairli
fıkralar:**

İran şahlarından biri şiir yazmağa çok meraklıymış.

Boş zaman buldukça şiir yazarmış. Ama bu şiirler saçma sapan, ipe sapa gelmez, kötü mü kötü şiirlermiş. Bunları, Türkiye'de debenzenlerini çok gördüğümüz dalkavuklarına okur ve onların övgülerini kabul edermiş.

Bir gün, İran'ın ünlü ozanlarından olan Kaani'yi huzuruna çağırtmış. Ve son yazdığı şiirlerini okumuş Kaani'ye.

-Söyle şair, demiş arkasından. Nasıl buldun şiirlerimi?

Kaani gülmüş:

-Aman Şah'ım, diye yanıtlamış. Bu yazdıklarınızın başına "Şiirdur bu," diye yazın da, okuyan yanılsın. Çünkü şiir-miir değil bunlar...

İran Şahı, tıpkı bizim eleştirilere katlanamayan yüce ve ulu Türk büyükleri gibi, çok kızmış, hop oturmuş, hop

kalkmış, tazminat davası falan açmaya kalkışmadan hemen sivil muhafızlarını çağırmış:

-Çabuk, demiş, atın şu hayvanı, ahıra...

Siviller gelmiş, ozanı yakalamışlar ve ahıra atmışlar...

Uzun süre ahırda kalmış ozan...

Ve "Şeker Bayramı" yaklaşırken, ozanın yakınları Şah'a gitmişler ve affedilmesini istemişler:

-Affetmezseniz bile, hiç olmazsa şartlı tahliye edin, demişler.

Şah kabul etmiş bu öneriyi.

Sivillerine emir verip, Kaani'yi huzuruna getirtmiş.

-Ey Kaani, demiş, seni şartlı olarak affediyorum...

Bu arada, sen ahırda yatarken, ben de yeni şiirler yazdım. Göreceksin, oldukça geliştii şiir yazma yeteneğim. Şimdi al şu şiirlerimi, oku ve bana fikrini söyle...

Kaani şiirleri almış...

Okumuş... Okumuş... Okumuş...

Sonra Şah'a uzatmış kağıtları:

-Şah'ım, demiş, kulunuz ben, gene ahıra dönüyorum...

Bir kokteylde, kasıntı bir politikacıyla bir ozan, raslantı olarak bir araya gelmişler.

Yazarlara, ozanlara düşman olmakla tanınan politikacı, yanındaki ozana:

-Yahu, demiş, seninle eşek arasında ne fark var?

Ozan, hemen parmaklarını açmış, politikacıyla kendi arasındaki uzaklığı ölçmüş ve yanıtını vermiş:

-Tam bir karış...

Türkiye'yi yönettiklerini sanan beceriksiz ve yeteksiz yüce ve ulu Türk büyükleri sayesinde artık "Devlet" in de ciddiyeti kalmadı.

"Devlet" tam "*fıkralık*" oldu.

ANAP grubunun seçtiği Cumhurbaşkanı Turgut Özal ve eşi Semra Özal'ın Amerika'dan dönüyorlar.

Havaalanı... Az sonra uçak iniyor...

"fıkra" gibi gerçek:

"Kalabalık bir ANAP'lı grup uçaktan inen Semra Özal'ın çevresini sardı. Semra Özal'ın bir ara Malatya Milletvekili Talat Zengin ve Konya Milletvekili Ali Talip Özdemir'le konuştuğunu gören Devlet Bakanı Mustafa Taşar, hemen yanlarına gitti. Konuşmayı yarıda kesen Taşar, Semra Özal'a Zengin ve Özdemir'i göstererek, 'Hanımefendi, şu anda yanınızda bulunanların yeni lakaplarının ne olduğunu biliyor musunuz?' diye sordu. Semra Özal şaşır-mıştı. 'Hayır' diye yanıt verdi. 'Fino köpekleri deniyor artık kendilerine' sözleriyle durumu açıkladı. Bu sözlerin ardından, salondaki herkes kahkahaları koyuverdi. Daha sonra Taşar, 'Fino köpekleri' olayını ve gelişen tepkileri teker teker Semra Özal'a anlattı.

Tüm bu konuşmalar ve görüşmeler sürerken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı İmren Aykut, sarıya çalan

permalı, saçlarıyla Semra Özal'a 'Hoşgeldiniz' demek için yaklaştı. Taşar bu kez Aykut'a yöneldi. Aykut'un saçlarını hafif hafif okşayarak, 'Bakın efendim, bu da sarışın fifi' dedi. Aykut ne olduğunu bile anlayamamıştı. Taşar'ın elleri ise Aykut'un saçlarını okşamaya devam ediyor, 'Sarışın fifi, sarışın fifi' sözlerini üstüste tekrarlıyordu. Semra Özal'ı karşılayanları gülme krizi tuttu. Mustafa Taşar'ın 'esprileri' hepsini gülmekten kırıp geçiriyordu." (F.Uğur, Güneş, 5.4.1991)

Evet, Türkiye Kabare Tiyatrosu'nun "Devlet Topluğu" böyle eğleniyor.

Ayılar...

Finolar...

Fifiler...

Neşe, şamata, gırgır, şaklabanlık...

Evet, "Devlet eğleniyor"...

**"kara mizah"ın
öteki yüzü:**

Yüce ve ulu Türk büyükleri "ayı"lıkla, "fifi"likle eğlenirken...

İşte "kara mizah"ın öteki yüzü:

"Kurtuluş Savaşı'nda gösterdiği kahramanlıklar nedeniyle Atatürk'ün İstiklal Madalyası ile onurlandırdığı, Adana'da bir parka heykeli dikilen ve adı caddelere verilen, Türk kadınının gruru 'Kara Fatma' (Fatma Özüşiçi), sefalet içinde... Tepebağ Mahallesi'nde, kiralık, 6 metreka-re tek odalı evde yalnız yaşayan 97 yaşında Kara Fatma, borcu yüzünden elektriğinin kesildiğini söyledi. Geçinemediği için 7 yıl boyunca dilendiğini belirten Kara Fatma, 'Heykelimin altında dilenince bana, 'Sen askersin dilene-

mezsın, yasak' dediler ama bir yol da göstermediler' diye konuştu. 'Suriye cephesinde, cephane yüklü kağnyı ben çektim' diyen Kara Fatma, şunları söyledi: 'Bana İstiklâl Savaşı gazilerine verilen maaşın bağlanacağına söz verdiler. Ancak 3 yıldır gazi maaşını bağlayamadılar.' " (Hürriyet, 10.4.1991)

Kara Fatma ve nun gibi olanlar bazı gerçekleri öğrenememiş. Türkiye'yi yönettiği sanan beceriksiz ve yeteneksiz bir takım kişiler, Türkiye'yi kurtaranları insan gibi yaşatmaktan "aciz"dirler.

Bu ülkede hayali ihracatçılar kurtarılır, banka soyguncuları kurtarılır, sahtekârlar kurtarılır, döviz kaçakçıları kurtarılır, hırsızları kurtarılır...

Vatanı kurtaranlar mı? Onlara dilencilik bile yaptırılmaz...

Sonra kadın vakıfları şovları...

Sonra ayı esprileri...

Sonra fificikler, mificikler...

"Devlet" fıkraları:

ANAP'ın Rize Milletvekili Şadan Tuzcu şöyle diyor:

"Mehmet Akdemir (ANAP'ın Gaziantep Milletvekili), devlet ve aşiret karıştı, dedi, ilk kez ona hak veriyorum." (Cumhuriyet, 2.4.1991)

ANAP'lı Mustafa Taşar, hem ANAP'ta Devlet Bakanlığı görevinde, hem de İstanbul ANAP İl Başkanı...

"Hüseyin Başar adlı taksi şoförü devlet aleyhine açtığı davayı kazandı. Aradan 5 yıl geçti, ama hak ettiği 620 bin 120 lirayı bir türlü alamıyor." (Bugün, 1.3.1991)

"Genel bütçe kapsamında Ocak ayında gerçekleştiren ceza tahakkuku, yılın tümünde öngörülen düzeyi aştı. Yılın tümü için 995 milyar liralık ceza öngörüldü, ancak sadece Ocak ayında bir trilyonluk ceza tahakkuk ettirildi." (Güneş, 20.3.1991)

ANAP Bakanı Mustafa Taşar, "mevcut durumu tahlil etmek amacıyla" Oktay Akbal'a bir rapor göndermiş. O raporun bir yerinde Mustafa Taşar, aynen şunları yazmış:

"Herkes çok iyi bilmelidir ki, Özal'dan koparılan her yonga, Özal'a vurulan her fiske ANAP'a vurulan darbedir." (Cumhuriyet, 1.4.1991)

TDK'nın "Türkçe" sözlüğünde ise "Yonga"nın tanımını şöyle yapıyor:

"YONGA is. Kesilen, yontulan veya rendelenen şeyden çıkan parça, kamga: Ağaç yongası, Demir yongası..."

Ve Oktay Akbal şöyle yazıyor:

"Bay Turgut Özal'ı bu kadar çok eleştirdiğimiz halde bu denli küçültücü bir sözü, bir benzetmeyi ne söyledik ne de yazdık!" (Age)

"ANAP İçel Milletvekili Rüştü Kâzım Yücelen, Turizm Bakanı İlhan Aküzüm'e 'fırıldak' benzetmesi yaptı ve

'Sözünde durmayan topaç gibi bir adam' dedi." (Cumhuriyet, 23.3.1991)

"ANAP İstanbul delegelerinin 'kongre sefası' bugün bitiyor. Bakan ve milletvekillerinin delegelere 'teşrifatçılık' ve 'garsonluk' yaptığını duyan bazı Talat Yılmazcılar da bir haftadır The Marmara'nın lobisinden çıkmıyorlardı. Dün de iki Yılmazcı delege 'son gün hizmetleri'nden yararlanmak üzere The Marmara'nın lobisine gitti. Ortalıkta dolaşırlarken biri diğerini uyardı:

-Bir bakan bulalım da bize çay getirsin.

Sonunda buldular. Çaylarını içtiler. Bakan 'diğer delegelerle ilgilenmek üzere' izin istedi, gitti. Önlerinde çay fincanlarıyla otelin lobisinde baş başa kalan delegeler durumdan hoşnut, planlarının ikinci aşamasını uygulamaya koydular:

-Bir milletvekili gelsin de şu çay boşlarını toplasın." (Cumhuriyet, 3.3.1991)

Anayasa Komisyonu Başkanı, ANAP'lı Alpaslan Pehlivanlı, ANAP Hükümeti tarafından hazırlanan af yasasını şöyle tanımlıyor:

"Hilkat garibesi..."

ANAP grubunun seçtiği Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Çankaya köşkünde, ANAP'lı milletvekillerine bir iftar yemeği veriyor. Onlara şöyle diyor:

"Amerika'dan döndüğümde baktım, Başbakan ve Ge-

nel Kurmay Başkanı şaşırmış durumda. Hemen Milli Güvenlik Kurulu'nu topladım." (Hürriyet, 5.4.1991)

ANAP'lı Başbakan Yıldırım Akbulut, ANAP'lı bir milletvekilinin, "af" konusunda, "Hem hazırlıklar tamam değil diyorsunuz, hem de 'af bayrama yetişir' diye insanlara umut veriyorsunuz. Bu nasıl iştir?" sorusuna şöyle yanıt veriyor:

"Ben söz verdim, senet vermedim ya..." (Hürriyet, 3.4.1991)

ANAP Bakanı Güneş Taner *"acil para"* konusunda şunları söylüyor:

AMERİKA'DA: *"Para gelene kadar ekonomideki sıkıntı sürecektir. Bir milyar doları acil bulmalıyız."*

TÜRKİYE'de: *"Türkiye'nin acil paraya ihtiyacı yok. 10 milyar döviz rezervimiz var."* (Hürriyet, 2.4.1991)

Gazeteler:

"Döviz rezervimiz 4 milyar dolara indi."

24 Kasım 1989 tarihinde, ANAP'lı Başbakan Yıldırım Akbulut Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na bir yazı gönderdi:

"İzmir Milletvekili Erdal İnönü ve 26 arkadaşının, '2932 Sayılı Türkçe'den Başka Dillerde Yapılacak Yayınlar Hakkında Kanunun Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Yasa Teklifi' incelendi."

Yazının bundan sonraki bölümünde, ANAP'lı Başbakan Yıldırım Akbulut, 1982 Anayasası'ndan, Atatürk'ten, Türk milliyetçiliğinden, Türklüğün tarihinden, milli değerlerden, milliyetçilikten, bölünmezlikten, milli menfaatlardan, medeniyetçilikten falan söz ederek şöyle bitirmektedir yazısını:

"Bu tespitler karşısında, teklifin kanunlaşması kültürel değerlerimize ve Atatürk milliyetçiliğine aykırı bir durum yaratacaktır."

Diğer taraftan, memleketimizin bugün içinde bulunduğu şartlar karşısında, 2932 Sayılı Kanun'un yürürlükten kaldırılarak Türkçe'den başka dillerde yayın yapılması, ilerde devlet düzeninde tamiri imkânsız sonuçlar doğurabilecektir. Yukarda açıklanan nedenlerle söz konusu teklif, hükümetimizce müspet mütalaa edilememiştir."

Bilgilerinize arz ederim. Yıldırım Akbulut. Başbakan."

Ve Emin Çölaşan şöyle diyor:

"Bundan yaklaşık 15 ay önce TBMM Başkanlığı'na yazıda aynen böyle diyen 'devlet adamı', önceki gece aynı TBMM'de bu yasanın kaldırılması için oy kullanıyordu... Çünkü öyle direktif almıştı! Burada amacım, bu yasanın kaldırılmasını savunmak veya eleştirmek değil, sadece bir durum tesbiti yapıp bizi kimlerin, hangi kaypak ölçülere göre yönettiğini bir kez daha göstermektir! Aynı teklifi, zamanında Erdal İnönü ve SHP milletvekilleri verince, Atatürk ilkelerinden, Anayasa'dan söz eden ve bu yasa kaldırıldığı takdirde 'ilerde devlet düzeninde tamiri imkânsız

sonuçlar doğurabilecektir' deyip altına imza atan şahıs, önceki gece bu yasanın kalkması için oy kullanmıştır.

Acaba aradan geçen bu süre içerisinde Atatürk İlke-leri mi değişmiştir, Anayasa mı değişmiştir ki, bu Başbakan 180 derece dönüş yapmıştır? Bunun cevabını, kamuoyu önünde vermek zorundadır. Ama asla vermeyecektir, veremeyecektir.

Çünkü değişen ve altüst edilen, devletin düzeni, ciddiyeti ve saygınlığıdır.

Devlet adamı olmak, kolay iş değildir ve belli bir çap gerektirir. ANAP döneminde işte bunun sıkıntısını ve açmazını yaşıyoruz. Yazık Türkiye'ye!" (Hürriyet, 13.4.1991)

"Yasadışı"lığa Devlet desteği:

Haber geçiminde zorluk çekilen bölgelerde, TRT'ciler emir gereği Magic Box'ın haberlerini geçecek. (Günaydın'dan, 14.4.1991)

Türkiye'yi kimler ve nasıl yönetiyor?

İşte yanıtı:

"Boş kararnamelere imza atan, Türkiye'nin geleceği ile ilgili önemli karar ve uygulamalardan, Başbakan gibi çoğu zaman habersiz olan bakanlar, Kürt lider Talabani'nin Türkiye'ye gelişini uzun süre sonra öğrenebildiler." (Hürriyet, 14.3.1991)

Ve Devlet'imizin 4 yüce ve ulu büyüğü, Talabani'nin Türkiye'ye gelişini bile bilmeyişlerini şöyle açıklıyorlar:

ANAP Bakanı İmren Aykut: "Canım, adam ne SSK'lı, ne süper emekli... Gelişini neden bana haber ver-

sinler."

ANAP Bakanı Halil Şıvgın: *"Efendim, Talabani'nin sağlık sorunu yok ki gelişin-den benim haberim olsun."*

ANAP Bakanı Kamran İnan: *"Herkes atlamış... Bir Bitlis'li olarak benim atlamam çok normal..."*

ANAP Bakanı Cengiz Altinkaya: *"Talabani'nin gelişinden benim bilgim yok, bizim yollardan geçmedi."* (Hürriyet'ten, 14.3.1991)

Vallahi "fıkra" falan değil bunlar. Türkiye'yi yöneten yüce ve ulu 4 adet Türk büyüğünün yanıtları.

"Milletvekillerine güven sıfır! Birçok milletvekilinin yurtdışı gezilerde hayali masraf göstererek devletten haksız para aldığı anlaşılmca uygulama değişti." (Sabah, 29.3.1991)

"Başbakanlık Divanı'nın kararı Meclis'te şok etkisi yaratırken siyasi çevreler, 'Meclis hiç bu duruma düşmemişti. Milletvekillerine halkın güveni kalmadığı gibi kendilerinin bile güveni kalmadığı anlaşıyor' yorumunu yaptılar. (Age)

Ve Güngör Mengi şöyle diyor:

"İnanılmaz şeyler oluyor... Muz cumhuriyetlerine özgü komikliklere biz de alıştık. (..) Ne yapmak istiyor bunlar? Kendileriyle beraber devletin saygınlığını da mahvediyorlar." (Sabah, 5.4.1991)

Neyse...

Türkiye Kabare Tiyatrosu'ndaki "Devlet" fıkralarından "fıkra" gibi "fıkra"lara geçelim...

Yüce Meclis kürsüsünden yüce ve ulu ANAP Bakanı Güneş Taner konuşuyor:

"Biz, üreticilerin alacaklarını her zaman tıkır tıkır ödedik. (..) Yatırın paranızı, tıkır tıkır dolarlarınızı sayınlar elinize. Anavatan iktidarında işler şıkır şıkır yürüyor beyler, şıkır şıkır..." (Güneş, 12.4.1991)

Ülkenin durumu tıkır tıkır, bir takım beyinler tıkır tıkır ve bazı ayrıcalıklı kişiler şıkır şıkır...

Kabare Tiyatrosu'na bir de dansöz olsa...

"Akaryakıtı yapılan yüzde 10'luk son zamdan, petrolden sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Keçeciler'in haberi olmadığı öğrenildi. (..) Keçeciler'in konuyu şikayet mahiyetinde Başbakan Akbulut'a anlatırken, bu zamdan O'nun da haberi olmadığı ileri sürüldü." (Meydan, 11.4.1991)

ANAP grubunun seçtiği Cumhurbaşkanı, grubun milletvekillerine verdiği iftar yemeğinde şöyle demiş:

"Amerika'dan döndüğümde baktım, Başbakan ve Genelkurmay Başkanı şaşırmış durumda. Hemen Milli Güvenlik Kurulu'nu topladım." (Hürriyet, 5.4.1991)

**"fıkra" gibi
"politik fıkralar":**

"Özal ile samimi dostu 'Prezidan Buş'un toplantısı sırasında kahve molası verilmiş.

Bush ile Özal, ayakta laflarlarken, Bush'un gözü, biraz uzakta duran irikıym bir Türke takılmış, adam, sağ elinin baş ve şehadet parmaklarını 'para' anlamına gelecek şekilde birbirine sürüp, Özal'a birşeyler anlatmak istiyormuş...

Bush, Özal'a sormuş:

'Bu kim? Galiba size bir şeyler anlatmak için işaret ediyor.'

Özal, ne yapsın, ne desin, gülmüş:

'Evet, benim Devlet Bakanımıdır, ekonomi ondan sorulur, sağ elinde tik vardır, hep böyle yapar!'

Bush, bir kahkaha atmış:

'Bilirim, bilirim, benim de sağ elimde tik vardır, hep böyle yaparım!'

Ve sağ elinin baş, işaret ve orta parmaklarını birleştirip, yumruk halinde bir şey yapmış...

Nasıl bir şey mi?

Bilirsiniz canım, hani birine kızınca 'nah!' deriz ya!..." (Hasan Pulur, Milliyet, 3.4.1991)

Geri kalmış ülkelerin birinin Meclis'inde, bir yasa tasarısı tartışılırken iktidar ve muhalefet milletvekilleri birbirlerine girmişlerdi.

Havanın iyice elektriklendiği bir sırada, muhalefet milletvekili, iktidar milletvekiline bağırdı:

-Cehanneme kadar yolun var...

Diğeri şaşırdı. Ne yanıt vereceğini bilemedi. Sonra

Başkan'a döndü. Muhalefet milletvekilinin bu sözüne itiraz ettiğini belirtti.

Meclis Başkanı, hemen yanında bulunan ve üzerinde "Meclis İçtüzüğü" yazılı olan kitabı açtı, sayfaları karıştırdı.

*Sonunda kitabı kapatıp, şikayetçi milletvekiline:
-İçtüzüğe baktım, dedi. Gitmeniz şart değil...*

Küçük oğlu, milletvekili olan babasına sordu:

-Babacığım, sizin partiden biri istifa edip de öteki partiye geçerse, ne olur?

-Hain olur, oğlum...

-Peki öyleyse, ya başka partiden istifa edip sizin partiye geçerse, ne olur?

-O zaman iş değişir oğlum. Hepimiz ona "Doğru yolu bulan insan" deriz...

Geri kalmış ülkelerden birinin küçük bir şehrinde tek bir gazete yayınlanmaktadır.

Bu gazetenin baş yazarı, bir gün yazısında "Yerel politikacılarımızın yarısı namussuzdur," diye yazmıştı.

Ve gazete satışa çıkar çıkmaz, bölgenin tüm politikacıları, baş yazara, iddiasını geri alması için protesto mektupları göndermeye başladılar.

Birkaç gün geçer aradan.

Ve bir gün, baş yazarın köşesinde şöyle bir yazı yayınlanır:

"Özür dileriz... Geçen gün 'Yerel politikacılarımızın

yarısı namussuzdur,' diye yazmıştık... Yazdığımız yanlıştır, yerel politikacılarımızın yarısı namussuz değildir..."

İki arkadaş, balığın erkeği ile dişisinin nasıl anlaşıldığı üzerine konuşurlar.

Ama bir türlü anlaşamazlar.

En sonunda çevrenin en ünlü balıkçısının yanına gidip, ona sorarlar.

Balıkçı:

-Ben de bilmiyorum, der. Ama bakın, ülkenin en ünlü aşçısı balık alıyor. Ona soralım. O Devlet Başkanı'nın baş aşçısıdır, onun için bilebilir.

Adamın yanına giderler.

-Ben de bilmiyorum, der baş aşçı. Ama köşke gidince, Devlet Başkanı'na bir sorayım.

-O bu konuda uzman'mı? diye sorar içlerinden biri.

-Yooo, o da bilmez, ama dediği dediktir...

Diktatör Başkan, ülkenin ekonomik ve politik durumu hakkındaki raporları okurken renkten renge giriyordu.

Bir ara başını kaldırıp, duvarda asılı duran portresine baktı.

-Durum boktan, dedi. Ne olacak halimiz?

Duvarda asılı duran fotoğraf yanıt verdi:

-Ne olacak, beni indirip, seni asacaklar...

Tanıdığı, tanımadığı tüm insanlara hakaret etmekten zevk duyan ünlü bir politikacı, her zaman gittiği otelin salonunda otururken, yanına bir adam geldi:

-Beyfendi, dedi. Geçen gün, evinizin önünden geçerken, sizin gibi bir temsilcimiz olduğu için grur duydum, göğsüm kabardı...

Adam, belki de, "Niye içeri buyurmadınız?" gibilerden bir yanıt beklerken politikacı şöyle demiş:

-Sık sık evimin önünden geçeceğinizi ve her geçişinizde de aynı gruru duyacağınızı umarım...

Adı "demokrasi" olan, ama diktatörlükle yönetilen bir ülkede, adamın biri postaneye gitti.

Memura:

-Bana verdiğiniz pul yapışmıyor, dedi.

Memur şaşırdı.

Üzerinde Devlet Başkanı'nın resmi bulunan pulu aldı, zamkını ıslattı ve pulu yapıştırdı.

Sonra adama döndü.

-Gördünüz mü, yapışıyor, dedi.

-Ben o tarafına tükürmemiştim ki, diye yanıt veren adam, mektubunu kutuya atmak üzere memurdan alıp gitti...

Devlet Başkanı, kentin düşman işgalinden kurtuluşunun yıldönümü şenliklerine katılmak için gelmişti.

Onun gelişinin ve yıldönümünün şerefine toplar atılmaya başlandı.

Garibanın biri yanındakine sordu:

-Ne oluyor böyle, niçin top atılıyor?

-Başkan'ımız geldi de, onun için...

Az sonra gene top atıldı.

Adam yeniden sordu:

-Peki bu toplar kime atılıyor?

-Başkan'ımıza..

Bir süre sonra gene top atıldı.

Adam yanındakini dürtükleyip sordu:

-Peki, şimdikiler kime atılıyor?

-Başkan'ımıza..

Birkaç kez daha toplar atıldı, birkaç kez daha sordu adam ve birkaç kez daha aynı yanıtları aldı.

En sonuncu yanıtı da aldıktan sonra adam, başını şöyle bir sallayıp mırıldandı kendi kendine:

-Ahhh, ah! dedi. Eskiden bizim topçumuz çok daha iyi nişancıydı. Deminden beri Başkan denilen adama atıyorlar, bir türlü hedefi tutturamıyorlar...

Uzun nutuklar atmakla ün kazanan bir politikacıydı. Ama son parti toplantısında ağzını bile açmamıştı.

Toplantıyı izleyen bir tanıdığı, yanındakine şöyle dedi:

-Onun öyle durduğuna bakmayın. Susarken bile yalan söyler o...

Başkan'ın kaza geçiren oğlu, ünlü bir doktor tarafından muayene ediliyordu.

Sonunda, beyninden ameliyat olmasına karar verildi.

Beyni açıldı, çıkarıldı.

Tam o sırada, içeri giren bir adam, Başkan'ın öldüğünü bildirdi.

Bunu duyar duymaz, hemen ameliyat masasından fırladı oğlan.

-Aman efendim, nereye gidiyorsunuz? dedi doktorlar. Daha beyninizi içeri koymadık.

Başkan'ın oğlu:

-Hemen gidip partimin başına geçmeliyim. Artık beyne falan gerek yok...

Başbakan'ın yardımcılarında biri girdi içeri.

-Sayın Başbakan'ım, hükümetimizin Din İşleri Bakanını az önce ruhunu Tanrı'ya teslim etti, dedi üzgün bir tavırla.

Başbakan ise, hiç de üzgün olmayan bir sesle:

-Sanmam, dedi, o ruhu Tanrı kabul etmiş olsun...

O akşam aile bir araya geldi.

En küçük çocuklarının büyüyünce ne olacağını anlamak için masanın üzerine bir din kitabı, bir şişe şarap, para dolu bir cüzdan, bir top, bir kitap ve bir plak koydular.

Çocuk din kitabını alırsa, ilerde din adamı, şarabı alırsa içkici, cüzdanı alırsa tüccar, topu alırsa futbolcu, kitabı alırsa yazar, plağı alırsa şarkıcı olacaktı.

Az sonra çocuğu getirdiler ortaya. Çocuk şöyle bir baktı masaya, sonra masada bulunanların tümünü kucığına alıp gitti.

Bunu gören dedesi:

-Anlaşıldı, anlaşıldı, dedi. Bu çocuk büyüyünce politikacı olacak...

-Politikacılarla kadınlar arasında nasıl bir benzerlik vardır? diye sordu arkadaşına.

-Bilmiyorum, diye yanıtladı öteki.

-Çok basit... Ölümleri birbirine benzer. Eğer ağızları kapalıysa, ikisi de ölmüş demektir...

Çok ukala bir politikacıydı.

Bir gün, bir tiyatroya gitti. En ön sıraya kurulup oyunu izlemeye başladı.

Oyunun bir yerinde, Kral rolündeki kişi, rolü gereği bağırdı:

-Atımı getirin...

Politikacı hemen laf attı:

-Eşek olsa, olmaz mı?

Kral, döndü politikacıya:

-Olur tabii, buyrun sahneye...

Ülkemizi yöneten yüce ve ulu büyüklerimiz "Elhamdülillah müslüman"dırlar... Sanırım...

Bol bol "Allah", "Peygamber", "Kuran", "Ezan", "İslamiyet" falan deyip sık sık "toplu gösteri"lere katılırlar. Örneğin büyük camilerde "toplu namaz"lar kılarlar, köşkerlerde, otellerde "toplu iftar"lar düzenlerler.

Böylesine "Elhamdülillah müslüman" olanlar, inanıyorum ki, Kuran'ı, Kuran'daki Bakara Suresi'ni ve Bakara Suresi'ndeki 188. ayeti okumuşlardır.

"Birbirinizin mallarınızı haksız sebeplerle (kumar, hırsızlık, yağmacılık, çapulculuk, emanete ihanet) yemeyin. İnsanların bir kısım mallarını da bile bile günah işleyerek (yalancı şahitlik, yalan yere yemin, rüşvet) ele geçirmek için iş başındakiler (hakimlere) yedirerek mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin." (Bakara Suresi, 188. ayet)

Evet, Allah, yağmacılar için bunları söylüyor.

Hazreti Muhammed de yöneticiler için şunları söylüyor:

*"Ey insanlar! Sizden evvelki ümmetleri ancak şu he-
lak etmiştir: Onlar aralarında şerefli bir kimse çaldığı za-
man onu bırakırlardı da zayıf biri çaldığı zaman ise ona el
kesme cezasını tatbik ederlerdi."*

Bunları okuduktan sonra, geçelim bizim yüce ve ulu "Elhamdülillah müslüman"larımızın kahramanı oldukları fıkralara...

*"elhamdülillah yağmacı"lar
ya da
"fıkra" gibi gerçekler:*

ANAP Meclis grubunda ANAP Milletvekili Bülent Çaparoglu şöyle diyor:

"Hangi makam ve mevkide olursa olsun, kimin oğlu, kardeşi veya yakını olursa olsun bu gibi dedikoduya meydan verilmemelidir. Bir türlü beraat edemediğimiz hayali ihracatlarla ilgili hasbelkader elde ettiğim bir-iki döküman üzerinde kendi çapımda yaptığım bir araştırmayı sizlere aktarmak istiyorum."

Diyor ve arkasından da, adının sonunda "A.Ş." yazılı olan iki firmanın aldıkları teşvik ve yaptıkları ihracatla Devlet'i mas. öpükleri ile ilgili bilgi verip, bu olaylarla kimsenin ilgilenmediğini söylüyor. Sonra da ekliyor:

"Ne kadar hayali ihracat dosyası zaman zaman uğramıştır? Ne kadarı uğramayı beklemektedir? Ne kadarına ceza verilmiştir? DPT ile Hazine arasında gidip gelen bu tip dosyalar ne olmuştur? Etibank misalinde olduğu gibi bütün devlet bankalarından borcu silinen başka firmalar var mıdır? Varsa bunların devlet hazinesine ne kadar yükü olmuştur?" (Güneş, 27.3.1991)

"Etibank'ın 280 milyarı battı..." (Güneş, 30.3.1991)

Bir ara ülkemizde *"tatlı kararnameler"* çıkıyordu. *"Kürk kararnamesi"* gibi, *"Terlik kararnamesi"* gibi...

"Kürk kararnamesi" unutuldu...

"Terlik kararnamesi" ne ise sünger çekildi...

"Elhamdülillah müslüman" olan yüce ve ulu yöneticilerimiz döneminde yaşanan ve sonra da afiyetle kapatılan "Terlik karamamesi" olayı kısaca şöyle:

"Bu konuda bir Meclis araştırması açıldı. Kurulan komisyon 12 toplantı yaptı. Para Kredi Kurulu'nun çıkardığı tebliğe, bu kurul bile sahip çıkmadı. Dönemin sorumlu Bakanı Yusuf Bozkurt Özal komisyonda konuştu, ama kurul üyeleri gelmedi. Tebliğin çıkmasını sağlayan DPT Müsteşarı, 'Bunları kim teşvike aldı, hatırlamıyorum' diyebilirdi. Sekretaryanın da haberi yoktu.

Ve işin en çarpıcı yanı... Bu konuda istenen ihracat listeleri, her kurumdan ayrı ayrı geldi. Hiçbiri diğerine uymuyordu. Hazine başka liste göndermişti, Merkez Bankası başka... DİE'nin listesi ise aynaydı. Komisyon üyeleri, bunları üreten firmalarla konuştular. Bin sayfa tutan ses bandı kavut! Dosyaya kondu.

Tuher... Bir tebliğ yayınlanıyor. Gecekondu semtlerinde bile terkedilen plastik terliklerin bir çiftine üç dolar vergi iadesi veriliyor. Aynı tebliğ ile bir renkli televizyona 20 dolar vergi iadesi ödeniyor. Çelişkiye bakın.

Komisyonun son raporu, 'Devletin kaybı olmamıştır' diyerek, bu işin kapanmasını istiyordu. Ve ANAP'lular bu raporu kabul ettiler. Oysa, dosyada yığınla ip uçları var. Bu komisyon, bir anlamda savcı gibi istediğini sorguya çekebilirdi. Ama, çağrılanlar bile gelmeden dosya kapandı." (Güneş, 18.2.1991)

Yüce ve ulu Türk büyüklerinin sayesinde ülkemizle birlikte, "fıkracılık" da çağ atlamış durumda. Bakın, yukardaki yazıda, birbirinden değişik bir yığın fıkra var. Hatta bir tane de "gizli fıkra" var.

Neler mi?

Önce "gizli fıkra"dan başlayalım:

Yazıda, "televizyon" sözcüğü geçiyor. Bizim evlere şenli televizyonumuzda en çok neler gösteriliyor? Yüce ve ulu Türk büyüklerinin her biri birer vecize olan sözleri, komedi filmleri ve reklamlar...

İşte bu üç şeyi bir araya getiren bir programı var evlere şenlik televizyonumuzun:

"Ey aziz vatandaş, KDV fişini al ve de vergini öde ki, bu paralar sonra sana yol olarak, su olarak, okul olarak, hastane olarak geri gelsin..."

Tabii terlikçilerden, hayali ihracatçılardan, teşvikçilerden, kredicilerden, yağmacılardan, cukkacılardan, rüşvetçilerden, karmanyolacılardan söz edilmiyor bu komik reklamda...

Gelelim, "terlikçi" yazısındaki açık fıkralara:

1) *Para Kredi Kurulu kendi çıkardığı tebliğe bile sahip çıkma yürekliliğini gösteremiyor.* (Nedendir, bilinmez.)

2) *DPT Müsteşarı, bu terlikçileri kimlerin teşvike aldığıını anımsamıyormuş.* (Bizim mahalledeki markette çalışan Özkan adında bir arkadaşım var, o da anımsamıyormuş DPT Müsteşarı gibi.)

3) *İhracat listelerini veren Merkez Bankası, Hazine ve DİE arasında uyum yokmuş.* (Olsaydı zaten, çok ayıp olurdu.)

4) *Plastik terliğin çiftine 3 dolar, renkli televizyona 20 dolar vergi iadesi ödenmiş.* (Yüce ve ulu'ların mantığına göre 7 terlik, 1 televizyon ediyor...)

5) *Devlet'in kaybı olmadığına inanmışlar ANAP'lılar.* ("Elhamdülillah müslüman"ların dediği doğrudur, doğal olarak.)

"Alarko Holding'in sahiplerinden İshak Alaton 'Öyle kanunlar geçiriliyor ki, kolaylıkla istismar kapıları açılıyor' dedi... Alaton 'Devletten büyük krediler alanlar Doğu'ya yatırım yerine İstanbul'da, İzmir'de köşkler, villalar yaptırdılar' dedi." (Meydan, 11.3.1991)

"Kadınlarla ilişki kurup, onların paralarını, altınlarını çalan Behlül Yılmaz tutuklanarak hapse gönderilirken şöyle dedi: 'Hep bizim gibi garibanlar yakalanıyor. Şimdi çalmayan mı var? Neden onlar değil de biz hapse giriyoruz? Bizim arkamızda dayımız yok da ondan... Ne var yani, biz 3 parça mal çalmışız, devleti soyanlar deve yüküyle götürüyor.'" (Meydan, 11.3.1991)

Ne diyordu Hazreti Muhammet:

*"Ey insanlar! Sizden evvelki ümmetleri ancak şu he-
lak etmiştir: Onlar aralarında şerefli bir kimse çaldığı za-
man onları bırakırlardı da zayıf biri çaldığı zaman ise ona
el kesme cezasını tatbik ederlerdi."*

**Galiba, "Elhamdülillah müslüman"lar sayesinde
döndük "Cahiliye dönemi"ne...**

**dinsel-siyasal
fıkralar:**

Kürsüde coşkuyla konuşuyordu politikacı:

-İstedikleri gibi iftira etsinler bana. Ben kimseden bir kuruş bile rüşvet almadım.

Kendisini izleyenler gülümsemeye başlayınca, hemen ceketinin ceplerini tersine çevirdi:

-İşte aziz vatandaşlarım, Allah çarpsın ki, şu ceplere tek kuruş bile haram girmedir.

Kalabalığın arasından biri seslendi:

-Giysinizi terziden yeni aldınız herhalde...

Büyük bir banker, Başbakan tarafından kabul edilir.

Başbakan:

-Onurlu bir mesleğiniz var, der bankere. Ülkemizin her zaman sizin gibi kişilere gereksinmesi var. Size bir sır vereyim mi? Eğer iktidarda olmasaydım, borsayla ilgilenirdim.

Banker gülümser:

-Eğer siz iktidarda olmasaydınız, inanın, ben de öyle yapardım...

Mahalle bekçisi, camiye gitti. İmamı buldu.

Üzgün bir sesle:

-Haberin var mı? diye sordu. Şu köşebaşındaki bahçeli evde oturan adam var ya, hani her ay bana elli bin lira bahşış veren hayali ihracatçı...

İmam sevinç içinde sözlerini kesmiş bekçinin:

-Tamam, tamam, biliyorum. Söyle, ne olmuş?

Bekçi gözleri dolu dolu:

-İşte o adam bizim mahalleden taşınıyor. Gitti bizim bahşışler...

İmam sinirlenmiş:

-Hay Allah cezanı versin, ben de herifçioğlu öldü de, cenazesine çağırmaya geldin sanmıştım...

Geri kalmış bir ülke vatandaşına sormuşlar:

-Yahu, sizin ülkede darbelerin sonu ne zaman gelecek?

Adam:

-Vatanı kurtarma heveslisi olanlar en azından bir kez Başkan olup, ülkeyi yönettikten sonra, demiş.

Cehenneme atılan imam, sık sık kaynar kazandan kafasını çıkarıp gülmekteymiş.

Durumu gören Zebani, kazanın yanına gelip imama:

-Ne oluyor be adam, der. durmadan kafanı çıkartıp dışarı, gülüyorsun?

İmam, bir yandan gülerek şöyle yanıt vermiş:

-Ne yapayım Zebani efendi, altımda bizim müftü var, durmadan ayaklarımı gıdıklıyor benim...

Geri kalmış bir ülkenin vatandaşı ölmüş.

Öteki dünyada, sorgu odasına alınmış.

Melekler sormuş:

-Kime taparsın?

-Başkan hazretlerine, demiş adam.

Melekler birbirlerine bakmışlar. Sonra adamı alıp,

Tanrı'nın huzuruna çıkarmışlar.

Bu kez Tanrı sormuş:

-Ey ölümlü, kime taparsın sen?

-Başkan hazretlerine...

Tanrı melekleri dışarı çıkarmış. Ve bir kez daha sormuş adama:

-Kime taparsın, doğrusunu söyle be adam!

Adam yerlere kapanmış:

-Ulu Tanrı'm, n'olur affet beni! Senden başka taptığım kimse yok.

-Peki, demiş Tanrı, demin niye başka türlü konuş-tun?

-O iki melek vardı ya... Biri mutlaka bizim gizli poli-sin ajanıdır diye korktum da, ondan öyle yanıt verdim....

Bir fıkra da, ANAP Bakanı Namık Kemal Zeybet'ten:

"Erdal İnönü ölmüş. Cehenneme gitmiş.

Zebaniler sormuşlar:

-Özal'ın cehennemine mi, Demirel'in cehennemine mi gitmek istersin?

İnönü sormuş:

-Özal'ın cehennemi nasıl?

-Üzerinde çivili bir uzun tahta var. Yatırıyorlar, elektrik veriyorlar, üstünden de buldozer geçiyor.

İnönü, Demirel'in cehennemini tercih etmiş ve demiş ki:

-Demirel'in cehenneminde tahta olmaz. Tahta olsa, çivi bulunmaz. İkisi de olsa elektrikler kesilir. Elektrikler kesilmezse bu sefer de benzin, mazot bulunmaz, buldozer çalışmaz..." (Cumhuriyet, 15.4.1991)

Bu fıkranın benzerleri de var doğal olarak:

Erdal İnönü ölmüş. Cehenneme gitmiş.

Zebaniler sormuşlar:

-Özal'ın cehennemine mi, Demirel'in cehennemine mi gitmek istersin?

İnönü sormuş:

-Özal'ın cehennemi nasıl?

Zebaniler gülmüş:

-İlahi Erdal İnönü, sen Özal döneminde Türkiye'de

yaşamadın mı yoksa? Orada Türk halkı ne gördüyse, bu-

rada da aynı şeyi görüyor.

Bir başka benzeri de şu:

Erdal İnönü ölmüş. Cehenneme gitmiş.

Tam "Özal'ın cehennemi" önüne geldiğinde, "Türk

vatandaşları için tercihli yol" yazılı bir ok işareti görmüş.

Zebanilere sormuş Erdal İnönü:

-Burası "Özal'ın cehennemi", tamam da, ya bu "ter-

cihli yol" neyin nesi? Zebaniler gülmüş:

-İlahi Erdal İnönü, hâlâ bazı şeyleri öğrenememişsin

sen. O yol, Türkiye'de Özal döneminde yaşayanlara ayrıl-

dı. Onlar, Türkiye'de, öylesine cehennem hayatı yaşadılar

ki, burada sonsuza dek "Cennet"te yaşamak hakkına sahip

oldular. O ok da, "Cennet"in kapısına giden yolu gösteri-

yor...

**"çağ atlama"
üzerine
fıkralar**

Ülkeyi yönettikleri sanan beceriksiz ve yeteneksiz, yüce ve ulu Türk büyüklerinin döneminde halkımız çok tatlı masalları dinlemek zorunda bırakılmaktadır.

Bu masallar, genellikle *"çağ atlama"* üzerinedir.

Öylesine tatlı fıkralar vardır ki bu *"çağ atlama"* konusunda...

***"haberleşme" üzerine
"fıkra" gibi gerçekler:***

ANAP Başbakanı Yıldırım Akbulut şunları söylüyor:

*"Son 7-8 yıl içinde ulaşılan seviye ve Türk PTT'si ile Türkiye yerli telekomünikasyon sanayii ülke dışına taşmıştır. Haberleşme hizmetlerine verilen bu önem bundan sonra da devam edecektir."/>**"Haberleşmemiz en ileri ülkelerden geri kalmayan bir durumdadır."* (Güneş, 22.3.1991)

Vergilerini PTT kanalıyla gönderenlerin başına gelen *"fıkra gibi olaylar"*dan örnek vermeyeceğim.

Bazı Devlet organlarının *"PTT kanalıyla gönderilen paralar kabul edilmez"* dediği *"fıkra gibi olaylar"*dan da örnek vermeyeceğim.

Ama şu okur mektubu, *"haberleşmemizin en ileri ülkelerden geri kalmayan bir durumda"* olduğunu gösteren çok güzel bir fıkradır:

"...Ekim 1990 için benden istenen 24 milyon 305 bin liralık faturada şehiriçi otomatik 21 milyon 188 bin 900 lira, milletlerarası otomatik 3 milyon 99 bin 950 lira şeklin-

de bir döküm verilmiştir. PTT'nin öngördüğü 1 dakikalık konuşma 175 liradan (Ekim 1990 için geçerli fiyatlar) hesap yapıldığında PTT görevlilerini bile hayrete düşüren bir durum ortaya çıkmaktadır. Şöyle ki ben 1 ay süreyle gece-gündüz hiç aralıksız telefonu açık bıraksam bile şehiriçi otomatik görüşerek 21 milyon 188 bin 900 liralık rakamı ancak 3 ayda yakalayabiliyorum." (Cumhuriyet, "Tüketici gözüyle" köşesi, 5.3.1991)

Fıkramız nasıldı?

ANAP Başbakanı Yıldırım Akbulut: "Haberleşmemiz en ileri ülkelerden geri kalmayan durumdadır..."

Doğru dürüst fatura bile çıkartmaktan "aciz" olan bir sistem... Ve en ileri ülkelerdekinden geri kalmayan bir haberleşme... Ne nefis bir gırgır...

Bir "haberleşme fıkrası" daha:

"Maçka Sanat Galerisi'nin telefonu çaldı. Galerinin sahibi Rabia Çapa, ahizeyi kaldırdı."

Telefonda bir bayan sordu:

-Alo, efendim orası vergi dairesi mi?

-Ne dairesi?

-Şişli Vergi Dairesi mi?

Rabia Çapa, bu yanlışlıklardan bıkmış gibi derin bir nefes aldı. Sonra sordu:

-Hanımefendi, siz defterinizdeki numaraya bakıp mı bu numarayı arıyorsunuz?

-Hayır, 011'e sordum. Şişli Vergi Dairesi diye bu numarayı verdiler.

Bunun üzerine Rabia Çapa, şunları söyledi:

-Vallahi hanımefendi, biz bu telefonu 15 yıl önce satın aldık. O zaman vergi dairesinin numarasıydı. Ama aradan on beş yıl geçmesine rağmen arada bir bizi vergi dai-

resi diye arayanlar çıkıyor. Siz de onlardan birisiniz. Ne yazık ki burası vergi dairesi değil..." (Hürriyet, 1.4.1991)

Neymiş efendim, "haberleşmemiz en ileri ülkelerden geri kalmayan bir durumda"ymış.

Bir de bizim yüce ve ulu Türk büyükleri, mangalda kül bırakmazlar, "Türkiye bilgisayar çağına atladı,", "Çağ atlıyoruz," falan filan diye. Daha bilgisayarları "daktilo" gibi kullanmasını bile beceremeyen bir toplum, nasıl çağ atlar, açık söyleyeyim, benim kafam almıyor.

bu fıkraya Dikkat!.. "haberleşme" üzerine fıkralar:

Geri kalmış bir ülkenin yüce büyüklerinden birisi, ülkeyi dolaşmaya çıkar adamlarıyla birlikte.

Helikopter yolu falan olmayan bir köyün ortasındaki meydana iner.

Köylüler sevinç içindedir. Çünkü köyllerine yüce bir adam gelmiştir. Hemen çoluk-çocuk, yaşlı-genç, çevresini sararlar onun.

Bu arada televizyon kameraları da çekim yapmaktadır.

Yüce Başkan, köyün en yaşlı kişisini yanına çağırır. -Bak, der, bu televizyon kamerasıdır. Şimdi seninle beni filme alıyor, ayrıca seslerimizi de... Haydi, sen de birşeyler söyle...

Yaşlı köylü ürkek ürkek bir Başkan'a bakar, bir de kameraya:

-Şimdi, der, bu aletten konuşursam, beni ülkenin başka yerlerinden de duyacaklar mı?

Başkan güler:

-Yalnız senin sesini değil, seni de görecekler. Hem

yalnız bizim ülkemizde değil, başka ülkelerde de görecekler.

-Oh, ne güzel! Yani şimdi beni, İngiltere'den de, Amerika'dan da, Fransa'dan da hem seyredecekler, hem de işitecekler...

-Elbette, der Başkan.

O zaman yaşlı köylü, mikrofonu alır eline, kameraya yaklaşır ve tüm gücüyle bağırır:

-Yetişin, imdat!

"arpalık"lı çağ atlama
üzerine
"fıkra" gibi gerçekler:

Yüce ve ulu Türk büyüklerinin hakkını yememek gerekli, çünkü zaman zaman doğruları da söyleyebiliyorlar.

Örneğin, "Türkiye çağ atlıyor", diyorlar. Bu üç sözcüklük tümceyi biraz uzatmamız gerekiyor. Şöyle: "Türkiye'de bazı kişiler çağ atlıyor."

İşte "çağ atlama" fıkraları:

"Kamuoyunda 'Arpalık' olarak isimlendirilen Kamu kuruluşlarının yönetim kurullarının boş üyeliklerine yeni atamalar yapılırken, süresi dolan bazı üyelerin görev süreleri de yeniden atama yoluyla uzatıldı.

Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican, Botaş, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Büyükelçi Turgay Özçeri, Havaş, Futbol hakemi Yusuf Namoglu, Türkiye Taşkömürü Kuru-

mu (TTK), Emekli Orgeneral Burhanettin Bigalı, MKEK ve Başbakan Yıldırım Akbulut'un amcasının oğlu Polat Akbulut da İGSAŞ yönetim kurulu üyeliklerine getirildiler.

Beş çocuk babası İşsiz İrfan: "Açım" diye Başbakan'ın yolunu kesti. Makam otomobilinin arkasından bir süre koşan ve "Bana iş bulun Başbakanım" diye bağırarak İrfan Özdemir'i polis memurları güçlkle yakaladı. İrfan Özdemir adlı vatandaş, Ankara Kapalı Spor Salonu'nda Sağlık Bakanlığı tarafından düzenlenen "Sağlık Şöleni"ne katılan Başbakan Yıldırım Akbulut'u saatlerce kapıda beklediğini söyleyerek şöyle konuştu: "Beş çocuğum var. Uzun süredir işsizim. Hepimiz açız. Çaresiz kaldım. Başbakan'a başvurmaktan başka çare bulamadım. Ama beni dinlemedi bile. İşi tıkrındakilerin keyfi yerinde. Benim sağlığım bozukken, herkes içerde Sağlık Şöleni'ni kutluyor. (Meydan, 18.3.1991)

Çok affedersiniz, bu son paragraf yanlışlıkla karıştı, "arpalık fıkrası"nın arasına.

Neyse, ben gene devam edeyim "arpalık fıkrası"na:

Ayrıca TOBB eski Başkanı ve Kale Grubu Genel Müdürlerinden Ali Coşkun, Türkiye Şeker Fabrikaları Yönetim Kurulu üyeliğine getirildi. Bazı kamu kuruluşlarının yönetim kurullarına atanan üyeleriyle yeniden atama yoluyla görev süreleri uzatılanlar ve görev yerleri şöyle:

ASİL ÇELİK:

Erkal Sahtiyancı (Sağlık Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı), İlter Serim (Sanayi Bakanlığı Sageb Genel Müd.), Ali Eren (Sanayi Bakanlığı ölçüler ve Kalite Kont. Gen.Müd.), Faruk Bozkurt Doğan.

TAKSAN:

Muammer Bedii Taylak (uzatıldı), Mustafa Taşan (Sanayi ve Tic. Bak.San.Gen.Müd.), İ.Aka Astarcioglu (uzatıldı), Yaşar Tuncel.

Elektrik çarpması sonucu, bir ayağı ile bir kolunu kaybeden 7 yaşındaki Zeynep Bayram, 6 aydır yattığı Balcalı Hastanesi'nden kendisini alacak babasını bekliyor.(..) Küçük Zeynep'i, yakınlarının tedavi ücretinin 10 milyon lirasını bulması nedeniyle aramadığı belirtildi. (Hürriyet, 1.2.1991)

Gene çok affedersiniz, bu son paragraf da yanlışlıkla karıştı, "arpalık fıkrası"nın arasına.

Evet, kaldığımız yerden sürdürelim, Brezilya dizisi gibi olan "arpalık fıkrası"na:

TÜRK MOTOR SANAYİ:

Kamil Soner (Sanayi ve Tic.Bak. Müsteşar Yrd.), Aydın Emre (Sanayi Bak. APK Başkanı), Zeki Çakan (Köy Hizmetleri Genel Müdürü).

MKEK:

Selahattin Dinçer (süre uzatımı), Recai Önder (süre uzatımı), Mahmut Kurdoğlu (süre uzatımı), Sedat Gezen (Teftiş Kurulu Başkanı), Burhanettin Bigalı (Em. Orgeneral).

Bergama'lı üniversite mezunu İsmet Avcı, kaymakamlığı düşlerken, ayakkabı boyacısı oldu. İki yıl öğrenim gördüğü Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin YÖK tarafından İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ne dönüştürüldüğünü, mezun olduktan sonra tüm hayallerinin yıkıldığını belirten Avcı, "Çaresiz kalınca elime boya ve fırçayı alıp bu işe başladım" dedi. (Hürriyet, 24.1.1991)

Evet, gene yanlışlıkla karıştı bu son paragraf, demeyeceğim. Hani televizyon, her programın arasına reklam koyuyor ya, ben de öyle yaptım. Hem bu arada, yüce ve

ulu Türk büyüklerine bir de kopya veriyorum. Alanlara ya da televizyon kameralarının önüne geçip, "çağ atlama ninileri"ni söylerken, belki bunu kullanabilirler. Şöyle: "Ey aziz milletimiz... Biz ki, Viyana kapılarına kadar giden şanlı bir ırkın ahfadıyız, işte en sonunda değil çağı, çağları atladık. Bakın, ayakkabı boyacılarımız bile üniversite mezunu.."

"Reklamları izlediniz..."

Geçelim "arpalık fıkrası" dizimize:

SEK (Süt Endüstrisi Kurumu):

Hüseyin Çelem (Dışişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı), Yılmaz Yücetürk (Gen. Md.Yrd.), Cevdet Zırlı (Gen.Müd.Yrd.), Cemal Akın (TOK Başkanlığı Müst.Yrd.), Hüseyin Yeğin (TZDK Eski Genel Md. Vekili)

TEK (Türkiye Elektrik Kurumu):

Mahfi Eğilmez (HHT Müsteşar Yardımcısı-süre uzatımı), Fevzi Dabanlı (Gen.Md. Yard. -süre uzatımı), Tuncel Akman (Gen.Md.Yrd.-süre uzatımı) Mehmet İndap (Enerji Bk.Müsteşarı-süre uzatımı).

Şimdi 3 reklam, "çağ atlama" üzerine:

Yıldırım Akbulut'a işkembecide, maaşının azlığından yakınan, ancak Başbakan'ın 'Bu maaşla çalışan adam yok' deyip inanmadığı gece bekçisi Nadir Özçelik, 370 bin liralık bordrosunu Meydan muhabirine verdi. (..) Kısa adı Testaş olan Türkiye Elektronik Sanayii'nde 7 yıldır gece bekçiliği yapan Nadir Özçelik.." (Meydan, 11.1.1991)

"Doktor yokluğu nedeniyle Darülaceze'ye kabul edilemeyen tedaviye muhtaç sekiz kimsesiz çocuğun öldüğü

açıklandı!" (Sabah, 4.1.1991)

"Geçen yıl tedavi gördüğü Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'nde yaşamını yitiren 27 yaşındaki Murat Songül'ün tedavisi sırasındaki masraflar ödenmediği için ailesine haciz geldi." (Hürriyet, 31.12.1990)

Dönelim, "arpalık fıkrası" adlı Brezilya dizimize:

TEMSAN:

Doğan Öztelli (San.Tic.Bak.Ticaret Daire Bşk.süre uzatımı), Oktay Apaydın (Bağlı Kuruluşlar Daire Bşk.-süre uzatımı), İlhan Gener (süre uzatımı), Suat Pasin (Genel Müdür-süre uzatımı).

İGSAŞ:

Mustafa Kılıç (Devlet Bakanı Mehmet Keçeciler'in Özel Kalem Müdürü), Polat Akbulut (Başbakan Yıldırım Akbulut'un amcasının oğlu).

TİGEM:

Sahver Kobal (Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürü)." (Sabah, 14.2.1991)

Bu kadar mı tümü? Yooo, bizi yönettiklerini iddia eden yüce ve ulu büyüklerin Türkiye'sinde külliyetli miktarda var "arpalık fıkraları"...

İşte, küçük bir örnek daha:

"Sırası gelmişken, ben de Taşar'a burada iki soru sorayım:

'Bakanlığınıza bağlı devlet kuruluşlarının yönetim kurulu, danışma kurulu gibi arpalıklarına getirdiğiniz Ökkeş Tombalak, Uğur Başar ve Mehmet Büyüknacar isimli

kişilerin ailenizle akrabalık ve ANAP'la siyaset ilişkileri nedir?" (Emin Çölaşan, 10.3.1991)

Herhalde hem milliyetçi, hem de "otel ayısı" olan ANAP Bakanı Mustafa Taşar, hemen yanıt vermiştir Emin Çölaşan'a.

Fıkra bu ya, 9 gün sonrasına bakalım:

"Bundan yaklaşık bir hafta önceki bir yazımda Mustafa Taşar'a bir soru sormuştum. 'Bakanlığınıza bağlı arpalıklarda görevlendirdiğiniz Ökkeş Tombalak, Uğur Başer ve Mehmet Büyüknacak kimdir? ... Bunların partiniz ve ailenizle ilişkisi nedir?' demiştim... Açıklamasını da beklediğimi de ayrıca belirtmiştim.

Bu kişileri, isimlerini vererek kendisine telefonla da sordum. Olayı geçiştirdi ve cevap veremedi. Şimdi ben açıklıyorum.. Ökkeş Tombalak, Mustafa Taşar'ın kız kardeşinin kocası, yani eniştesidir. Uğur Başer, karısının erkek kardeşi, yani kayınbiraderidir. Mehmet Büyüknacar ise ANAP Gaziantep il Başkanı'dır.

Bunlar, Taşar'a bağlı devlet kuruluşlarının yönetim ve danışma kurullarında, başka bir deyişle arpalıklarda görev verilen partililer ve yakın akrabalarından bazılarıdır. Devlet, ANAP yönetiminde işte böyle yönetilmektedir." (Emin Çölaşan, Hürriyet, 19.3.1991)

Ne yazık ki, Emin Çölaşan ve "yağdanlık" görevini üstlenmemiş yazarlar, gazeteciler ANAP'ın yüce ve ulu büyüklerinin, ülkemizin, hatta ülkemizin değil dünyanın, hatta dünyanın değil evrenin (bu "Evren"in, Türkiye'nin başına yüce ve uluları getirmek için vatani kurtaran ve kollayan Kenan Evren'le bir ilgisi yoktur) en yetenekli, en bilgili, en büyük, en yakışıklı, en güzel, en akıllı, en becerikli insanları olduğunu bir türlü öğrenemediler. Bu yüce

ve ulu büyükler ayrıca hem milliyetçidirler, hem de müs-lümandırlar...

"arpalık" üzerine fıkralar:

Geri kalmış bir ülkenin ilkokulunda bir sınıf...

Öğretmen içeri girer.

-Hadi çocuklar, der, kağıtlarınızı, kalemlerinizi çıkarın...

Çocuklar çıkarırlar kağıtlarını, kalemlerini.

Öğretmen:

-Herkes, ailesi içindeki yetenekli kişileri ve bu yetenekli kişilerin ne gibi başarılar kazandıklarını yazsın.. En güzel yazanı birinci olarak ilan edeceğim ve ona bir kitap armağan edeceğim..

Çocuklar yazmaya başlarlar:..

Bir süre geçer aradan. Çocuklar birer, ikişer teslim ederler kağıtlarını öğretmene.

Öğretmen alır kağıtları ve sonucu ertesi gün açıklayacağını söyler...

Ertesi sabah, ilk derse girer öğrenciler. Tümü de heyecan içinde beklemektedirler sonucu.

Öğretmen girer sınıfa:

-Çocuklar, der, dün gece kağıtlarınızı okudum. Sayın Bakanımızın kızı birincilik ödülünü kazandı. Şimdi onun yazdıklarını okuyacağım...

Ve okur:

"Bizim ailemizde olsun, yakın çevremizde olsun, herkes üstün yeteneklidir. Başta babam, çok yeteneklidir ve Bakan olmuştur. Yakında da Başbakan olacaktır... Annem, çok yeteneklidir, Kadın Derneği Başkanı olmuştur... Ağa-beyim, çok yeteneklidir ve Spor İşleri Genel Müdürü ol-

muştur... Ablam, çok yeteneklidir ve Eğitim Bakanlığı Terzilik İşleri Genel Müdürü olmuştur... Küçük amcam, çok yeteneklidir ve Demiryolları İşletmesi'ne Genel Müdür Yardımcısı olmuştur... Büyük amcam, çok yeteneklidir ve Denizyolları İşletmesi'ne Daire Müdürü olmuştur... Küçük halam, ortanca halam, büyük halam çok yetenekli olup Havacılık işleri'ne danışman olmuşlardır.. Amcamın ve halamın çocukları, çok yetenekli olup Çimento İşletmesi'nin yönetim kurulu üyesi olmuşlardır... Bahçivanımız çok yetenekli olup Tarım Bakanlığı'na danışman olmuştur... Şoförümüz çok yetenekli olup Ulaştırma Bakanlığı'na danışman olmuştur... Şoförümüzün karısı çok yetenekli olup Üniversite'ye Fahri Profesör olmuştur... Bahçivanımızın teyzesinin oğlu çok yetenekli olup Spor Bakanlığı'na danışman olmuştur... Kapıcımız çok yetenekli olup Çalışma Bakanlığı'na danışman olmuştur... Aşçımız çok yetenekli olup Turizm Bakanlığı'nın Otel İşleri Genel Müdür Yardımcısı olmuştur...

Ve ben, çok yetenekli olduğum için Kreş Vakfı'nın Yönetim Kurulu üyesi oldum..."

Geri kalmış ülkenin büyüklerinden biri, yalısının balkonundan çevreyi seyrederken, birden gözü, çatlamak üzere olan sandalına ilişir.

Hemen uşağını çağırır:

-Git oğlum, der. Bizim şu sandalı ziftle...

Uşak gider, sandalı ziftler. Ve masraf pusulasını getirir.

-Bu ne böyle? der uşağına adam. Bir sandalın ziftlenmesine bu kadar para gider mi?

Uşak boynunu büker:

-Aman efendim, der. Sadece sandal değil, sayenizde

ben de biraz ziftlendim...

Önde gelen politikacılardan biri, arkadaşına, emrinde ne kadar çok insan çalıştırdığını anlatıyordu:

-Sırf pipomla uğraşan bir adamım bile var...

Arkadaşı olan politikacı güldü:

-O da birşey mi? Benim dört adamım var: Birincisi getirmek, ikincisi doldurmak, üçüncüsü de yakmak için...

-Ya dördüncüsü?

-O mu? O da içmek için... Çünkü ben pipo içmeyi hiç sevmem...

Milletvekili kendisinden zam isteyen sekreterine şöyle bir yüksekte bakıp sordu:

-Neden zam istiyorsun bakayım?

Sekreteri ezildi, büzüldü:

-Vallahi beyefendi, ben zam-mam istemeyecektim, ama bizim çocuklar, diğer ailelerin günde üç öğün yemek yediklerini farketmişler de...

Görevinden alınmış kadınlardan biri, yeni bir görev atanmak için Şeyhülislam'ın yanına gitmiş:

-Aman efendim, demiş, bana göre bir boş yer yok mu?

-Var evladım, demiş Seyhülislam. Var, ama sen idare edemezsin.

Adam direktmiş:

-Kulunuz her nabza göre şerbet vermesini iyi bilir, merak etmeyin. Siz hele benim bir atanmamı sağlayın...

Şeyhülislam:

-Yanına gideceğim Vali, öyle bildiğin valilerden değildir. Aklına eserse, cana bile kıyar.

Ama adam direktmiş de direktmiş:

-Ne olursa olsun efendim, herşeye razıyım ben.

Ve Şeyhülislam görevi vermiş adama.

Kadı, yeni görevinin başına gitmiş. Vali ne derse, "Doğrudur efendim, haklısınız efendim," diye idare ediyormuş durumu.

Bir gün Vali, Kadı'yı çağırmış yanına:

-Şunun fetvasını ver bakalım, diye bir idam kararını uzatmış.

Kadı'nın nedenini sorması üzerine de:

-Bu aşağılık herif dün gece rüyama girerek beni rahatsız etti. Suçu bu... demiş.

Kadı, fetvayı hazırlayıp mührü bastıktan sonra, tüm eşyalarını toplayıp hemen İstanbul'a dönmüş, Şeyhülislam'ın yanına çıkmış.

Şeyhülislam merakla:

-Hayrola Kadı efendi, ne oldu? diye sormuş.

-Uyanıkken her istediğini yerine getirmek kolaydı, diye yanıtlamış. Ama rüyasına girmek olanağım olmadığı için, kaçtım oradan efendim...

Mussolini'nin büyük oğlu bir gün Papa'ya gitti, günah çıkartmak için:

-Muhterem Papa hazretleri, Faşist Parti'nin kasasından yüz bin liralık çalmıştım. Günahımı itiraf ediyorum.

Papa:

-Çok kötü oğlum... Kefaretini ödemek için Sen Pietro

alanının çevresini otuzüç kez koşacaksın...

Aradan bir hafta geçti.

Mussolini'nin ikinci oğlu, huzuruna geldi Papa'nın:

-Muhterem Papa hazretleri, Faşist Parti'nin kasasından bir milyon lîre çaldığımı itiraf ediyorum...

Papa:

-Büyük bir günah işlemişsin oğlum, dedi. Ağabeyine yüz bin lîre için, Sen Pietro alanının çevresini otuzüç kez koşma cezası vermiştim. Sen de on misli fazla, yani üçyüzotuz kez döneceksin.

Aradan bir süre geçmiş.

Mussolini, oğullarını çağırarak yanına:

-Bir gün Papa'ya gideceğim, demiş. Çok günahım var benim...

Küçük oğlu atılmış hemen:

-Babacığım, demiş. Daha önce bir motosiklet alsan hiç de fena olmaz...

Geri kalmış bir ülkenin Devlet Başkanı, Başbakan'ına birlikte otomobille bir kente gidiyormuş.

Şehirlerarası yolda bir süre gittikten sonra, önlerine, yolun ortasına yatmış bir öküz çıktı.

Öndeki polis arabasından inen görevliler öküzü kaldırmak ve yolu açmak için uğraştılar. Ama bir türlü kalkmıyordu öküz.

Bir süre sonra, Başbakan da gitti onların yanına. Ne yaptılarsa, ne ettilerse bir türlü kalkmıyordu öküz yerinden.

Tüm olanları arabasının içinden izleyen Devlet Başkanı, sonunda dayanamadı. Otomobilinden indi, yavaş yavaş öküzün yanına gitti. Eğildi öküzün yanında, hayvanın kulağına birşeyler söyledi. Ve anında öküz kalktı, tarlaların arasına dalarak uzaklaştı.

Başbakan ve tüm görevliler şaşkınlık içinde kalmışlardı.

Biraz sonra hepsi arabalarına bindiler ve yola devam ettiler.

Başbakan, Devlet Başkanı'na, öküzün kulağına neler söylediğini sordu.

Devlet Başkanı güldü:

-Öküzün kulağına şunları söyledim: Bana bak, had-dini bil! Ben, senin gibi milyonlarca öküzü hükmediyorum, sana mı söz geçiremeyeceğim... Hadi kalk bakalım oradan...

*"açılış"lı, "plaket"li
"torpil"li, "rüşvetli
"fıkra" gibi gerçekler:*

Bizi yöneten yüce ve ulu Türk büyükleri açılışları çok severler. Bunu yaparken de "8 yılda, 50 yılda yapılamayan işleri yaptık," diye kasım kasım kasılırlar ve güldürürler hepimizi...

Biri 50 metrelik yol açar, sonra mahalle kabadayısı gibi yürür...

Bir başkası marina rıhtımını açar...

Bir başkası otomobil galerisi açar...

Bir başkası:

"İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, Hakkâri'nin Ulu-dere ilçesine bağlı Şenoba bucağında bir ilköğretim okulu ve Halil Köyü'nün Şehan mezrasında bir tavuk kümesinin açılışını gerçekleştirdi." (Güneş, 21.1.1991)

Bir başkası:

"Ankara'da bir 'Bar'ın açılışını yapan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı İmren Aykut, açılış sırasında kendisine ikram edilen şampanyayı 'Arkadaşlar görüyorsunuz sadece kola içiyorum' diyerek içmedi. Bayan Bakan, kokteylde barda oturanlara da 'İçki zararlıdır, çok içmeyin' diye tavsiyede bulundu." (Meydan, 13.3.1991)

"açılış" üzerine
fıkralar:

Ünlü bir politikacıya nutukları ne kadar zamanda hazırladığını sormuşlar.

-Nutkun uzunluğuna bağlı, diye yanıt vermiş politikacı.

-Tabii, demişler, ne kadar uzunsa, hazırlanması da o kadar uzun sürer, değil mi?

-Hayır, demiş politikacı. Sandığınız gibi değil. Bir açılış töreni için on dakika mı konuşacağım, bunun için en az bir hafta çalışmalıyım... Yarım saatlik bir "çağ atlama" nutku mu atacağım, onun için de iki gün çalışırım... Eğer topluluk önünde, seçim propagandası için konuşmaya çıkacaksam, hiç hazırlık yapmam, aklıma ne gelirse söyleyim...

Geri kalmış bir ülkede, özel bir devlet görevlisi, köylere giderek herkesin bir radyo edinmesini sağlamaya çalışıyordu.

Köylülerden biri sordu:

-Bu radyoların ne yararı olacak efendim?

-Sayın Başkan'ımızın yeni fabrikaların açılışlarında olsun, yeni otellerin temel atma törenlerinde olsun yaptığı tüm konuşmaları buradan dinleyeceksiniz.

Köylüler bir süre aralarında fısıldaşırlar.

Sonra aralarından biri öne çıkıp sorar:

-Peki, bizim buradan söylediklerimizi de Başkan duyacak mı?

*ve diğer
"fıkra" gibi gerçekler:*

Bir plaket, madalya, fahri doktorluk furyası vardır ülkede. Kodamanlar birbirlerini, özellikle "plaket" konusunda durmadan kaşılmaktadırlar.

O birine plaket verir, biri ona plaket verir, bir başkası, bir başkasına plaket verir... Madalyalar da böyledir, fahri doktorluk ünvanları da...

Rüşvet de artık ayağa düşmüştür. Tıpkı plaket gibi...

"Ankara'dan İstanbul'a gelip işadamlarını ziyaret eden yüksek bürokratların gönlünü eğlendiren 'aşk yapan kadınlar ordusu'nda yıllarca yer aldığını söyleyen Hülya Mutlu, 'Müteahhitler, işadamları ve büyük ihaleler kapmak için iş bitirme peşinde olanlar bürokratlar bile var. Kendi eşleriyle yapamadıklarını İstanbul'a geldiklerinde yapmaya kalkıyorlar. Hatta sapıklarına bile rasladık.' dedi. " (Meydan, 24.2.1991)

Plaket işi ne denli ayağa düştüyse, rüşvet de o denli düştü...

Ayağa düşenler sadece bunlar mı? Yoo, örneğin "torpil"ler de ayağa düştü.

İşte bir "resmi yazı":

"Sayı:4

Konu: Tayin

Anavatan Partisi Genel Merkezi

Ankara

Sayın Devlet Bakanımız Cemil Çiçek beyefendinin uhdesinde bulunan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'ne bağlı Burdur ili Eskiye Çocuk Yuvası Müdürlüğü makamı halen münhal bulunmaktadır.

Ayvalık ilçesi Alibey Çocuk Yuvası'nda 7966 sicil numarasıyla öğretim olarak görev yapmakta olan Y.Kemal Binerbay Aslan, partimize uzun yıllar emeği geçmiş değerli bir üyemizin oğlu olup, teşkilatımızca da takdir edilen çalışkan bir kişidir.

Partimiz ilçe ve il teşkilatları olarak, Alibey Çocuk Yuvası'nda görevli öğretmen Y.Keman Binerbay Aslan'ın, İlimiz Eskiye Çocuk Yuvası'na 'müdür' olarak atamasının yapılmasının uygun olacağını bildirir, gereğinin yapılması hususunda ilgililere emir ve müsaadelerinizi saygıyla arz ve talep ederiz." (Güneş, 5.4.1991)

Bu karikatürün, özür dilerim resmi yazının altında iki imza varmış. Biri, ANAP Burdur İl Başkanı İbrahim Dinçer, diğeri ise Merkez İlçe Başkanı Hüseyin Erbil...

Bir "fıkra olay" daha:

"Eskişehir'de 'Yılın Doktoru' seçilen Devlet Hastanesi Başhekimisi Dr.Osman Nuri Aşkar'ın, ANAP'lılar tarafından gönderildiği öne sürülen bir hastaya, gerçek dışı rapor vermeye karşı çıktığı için istifa etmek zorunda bırakıldığı öğrenildi..." (Hürriyet, 15.3.1991)

Ve bir başka "fıkra olay":

"Devlet Bakanı Hüsamettin Örüç'ün Demir Çelik Fabrikaları'nı bayilik sistemine geçirmesi üzerine, bazı ANAP milletvekillerinin tanıdıklarına bayilik verilmesi için sıraya girdikleri ileri sürüldü." (Sabah, 25.3.1991)

Bir "bayram ilanı":

"Milletimizin birlik ve beraberliğini, Devletimizin bütünlüğünü, vatanımızın bölünmezliğini temel ve vazgeçilmez amaç kabul eden Anavatan Partisi, demokrasiyi yaşatmak ve sıhhatli kılma azmini elden bırakmadan yoluna kararlılıkla devam etmektedir. Anavatan iktidarının aziz milletimize sağladığı huzur ve güven ortamında yarınları ferahlatmak, sağlam temellere oturtmak hedefimizdir. Bizim dava ve mücadelemiz ülkemizin mutluluğu, refahı ve hayrı içindir. Bu duygularla daha nice Bayramlara kavuşmamız temennisi ile Aziz Milletimizin Mübarek Ramazan Bayramını tebrik eder, bu Bayramın, sevgi, saygı ve kardeşlik duygularının kuvvetlenmesine vesile olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ederiz... ANAVATAN PARTİSİ GENEL MERKEZİ" (TBB, Bilecik Bayram gazetesi, 17.4.1991)

Birlik ve beraberlik... Aziz millete sağlanan huzur ve güven ortamında yarınları ferahlatmak... Ülkenin mutluluğu, refahı... Sevgi, saygı, kardeşlik duyguları... Ve buna karşılık "aralık", "teşvikler", "ihaleler", "krediler" ya da Burdur ANAP'ın mektubu... Eskişehir Devlet Hastanesi Başhekimisi... Demir Çelik Bayilikleri...

ANAP, halkın bayramını kutluyor...

**"plaket", "torpil", "rüşvet"
üzerine
fıkralar:**

Arkadaşı sormuş:

-Yahu şu senin büyük oğlun ne oldu?

-Bir süre çiftçilik yapmayı denedi, beceremedi. Sonra avukatlık yapmak istedi, o da olmadı.

-Desene durum kötü... Gerçekten çok üzuldüm.

-Yok, yok, üzülme, dedi adam. Şimdi milletvekili ol-

du.

Yüce ve ulu bir büyüğümüz, bir gün kendisine armağan edilen çok değerli zümrüt yüzüğü göstermiş çevresindekilere.

-Bakın, demiş, bundan daha değerli birşey var mı hiç?

"Yağdanlık" adıyla ün yapmış bir köşe yazarı:

-Vardır efendim, diye yanıtlamış.

Yüce ve ulu kişi:

-Nedir? diye sormuş.

-O yüzüğün takıldığı parmak...

İçişleri Bakanlığı, polisten, "Çevrede suç işlemesi olası olan kişilerin tesbiti"ni istemiş.

Bir süre sonra polisten yanıt gelmiş:

-Sayın Bakan'ım, çevremizde kimse suç işlemeyecekmiş gibi görünmüyor. Bunların hepsi, her an suç işleyebilir...

Seçim ncesi listeleri düzenleniyordu.

Parti merkezinde, Genel Başkan, bir öneride bulun-

du:

-Aday listesine, bizimkini mutlaka alın...

Genel Sekreter itiraz edecek oldu:

-Aman Sayın Başkan'ım, o adam aptalın biridir...

-Ülkemizde hatırı sayılı oranda aptal var. Onların da mecliste temsilcilerini bulundurmaya hakkı var...

İki arkadaş aralarında konuşuyorlardı.

Biri:

-Yanılmıyorsam, bizim kentten seçilip Meclis'e gittikten sonra Bakan olan kişi, bu çiftlikte doğmuş, değil mi?

-Yanılıyorsun, diye yanıtladı arkadaşı. O burada doğmadı, Bakan olduktan sonra bu çiftlik doğdu.

Oğlu, yüksek öğrenimini yapmış, arkadan da doktoraşını vermişti. Artık bir işe girmesi gerekiyordu.

Sağa, sola başvurdular, birçok yere gittiler, ama bir sonuç alamadılar.

Kapı kapı dolaşırken, bir tanıdıklarıyla karşılaştılar. Olayı ona da anlattılar.

-Ağzınla kuş tutsan, açılan sınavların tümünü de başarsan, iktidar partisi ileri gelenlerinden birinin bir kartı olmazsa yanında, işe giremezsin, dedi tanıdıkları kişi.

Uğraştılar, didindiler, kartvizitin en grkemlisini buldular. O kuruluşun Genel Müdür'ne, kendisini o yere getirenlerden bir mektup götürdüler.

-Tamam, dedi Genel Müdür. Hiç merak etme sen. Sı-

navlara gir, tabii formalite gereği... Sonra ben seni işe alacağım.

Sınava girdi, çıktı oğlan. Ama listede adı yoktu.

Biraz araştırınca, nedenini anladı. Genel Müdür, iktidar partisinin içindeki kanatlardan birinin adamıydı. Mektubu yazan kişi de iktidar partisinin bir başka kanadındandı. Ve bu iki kanat birbirleriyle kanlı bıçaklıydı.

Baba ve oğul üzgün üzgün giderlerken odacı yollarını kesmiş.

-Beyim, demiş, ver bir yüzbin lira, ben Genel Müdür'ün bağlı olduğu kanattan bir "Hamili kart yakınımıdır" kartviziti getireyim...

İki arkadaş yolda karşılaştılar.

Biri, ötekine:

-Duydun mu haberi? diye sormuş. İçişleri Bakanlığı'nda dün gece büyük bir hırsızlık olmuş.

-Yapma yahu! Önemli belgeler mi çalınmış?

-Önemli de laf mı? ... Çalınan, gelecek seçimlerin sonuçlarıymış!...

Kral Louis döneminde Fransa...

Bir iş dolayısıyla Paris'e gelen Marsilya'lı, işinin ancak rüşvetle halledilebileceğini öğrenmiş.

O da, bunun üzerine, rüşvete düşkünlüğüyle tanınan bir Bakan'a başvurmuş.

Adam, Bakan'a gitti. Odasına girdi. Çevresine baktı. Orada, kendilerini duyabilecek herhangi bir kişinin olmadığını görünce yavaş sesle şöyle dedi Bakan'a:

-Bakan bey, lütfen şu yüzbin frankı buyrun. Bu alış-veriştten kimsenin haberi olmayacağına inanabilirsiniz.

Bakan, elindeki paralara baktıktan sonra:

-Siz, dedi, bana yüzbin frank daha verin, verdiğinizizi de herkese anlatın. Benden size izin...

*türlü-çeşitli
"fıkra" gibi gerçekler
ve
"gerçek" fıkralar*

Yüce ve ulu Türk ve de müslüman büyüklerimizin sayesinde, "mizah"ın doruk noktalarını yaşıyoruz, günümüzde.

Nereye bakarsanız bakın, hangi konuya el atarsanız atın, öncelikle koyu bir "mizah" çıkıyor karşınıza...

*zenginlik ve yoksulluk,
"mesela" dedik:*

"Evlerde su içindeki süs eşyaları için 'orijinal' okyanus suyu ithal edildi. Bir Türk ithalatçı firma tarafından ithal edilen okyanus suları, okyanusların çeşitli derinliklerinden alınıp şişelenerek piyasaya sürüldü." (Cumhuriyet, 22.3.1991)

"Çalışmak için geldiği İstanbul'da iş bulamayan Erdoğan Yıldız, karnını doyurmak için bir bakkal dükkanının camını kırarak içeri girdi." (Bugün, 11.4.1991)

"Tasma, toka, özel tarak, pire giderici derken süs köpekleri için şimdi de çizme ithal edildi... Belçika'dan ithal edilen çizmeler, İzmir'de 300 bin liradan satışa çıkarıldı. Sokakta gezdirilen hayvanın ortalığı kirletmemesi için çizme ithal ettiklerini bildire firma sahibi Deniz Hassürücü, 'Köpek çizmeleri sosyetece kapışılıyor' dedi.

Hassürücü, köpekler için daha önce ithal oyuncak, özel tarak, pire giderici tasma, toka ve özel şampuan bile ithal ettiklerini kaydederek, şunları söyledi: 'Daha önce yurtdışından getirdiğimiz bu malzemelerin fiyatı 10 binle, 50 bin lira arasında değişiyordu. Baktık satışlarımız gide-rek artıyor, bunun üzerine yağışlı havalarda kullanılmak üzere, köpekler için yağmurluk ithal ettik. Fiyatı 50-100 bin lira arasında değişen yağmurluk da büyük ilgi gördü.' (Hürriyet, 25.3.1991)

"İETT otobüs şoförü Erdoğan Türkoğlu, önceki gün Boğaziçi Köprüsü korkuluklarından aşağıya sarktığı anda evindeki karısı Telli, çocukları Nurdan (2) ve Ata'nın (3) karınlarını doyuramamanın bunalımını yaşıyordu. 'Yüzle-rine bakamıyorum' diye haykırıyordu 440 bin lira maaşlı İETT şoförü. (..)

...anneleri neler anlatıyordu, neler:

'İki yıldır aynı maaşla çalışıyordu. Her geçen gün sıkıntısız büyüdü. (..) Kasaba giden yok. Ama peynir, kuru

bakliyat için bakkala veresiye yapmak zorundayız. (..) Çocuklar domates, salatalık istediler." (P.Türenç, Güneş, 12.4.1991)

"Turizm sektörünün son lüks kuruluşlarından olan İstanbul Maçka'daki beş yıldızlı Swissotel The Bosphorus, Japon lokantasında çalıştırmak üzere üç geyşa ithal etti." (Hürriyet, 5.4.1991)

"Maddi sıkıntı içerisinde bulunan Giresunspor, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu'ndan yardım istedi." (Bugün, 9.3.1991)

Amerika'dan donmuş yoğurt ve şişmanlatmayan dondurma ithal ediyoruz. (Hürriyet, 17.3.1991) / İran'dan elma ithal ediyoruz. (Güneş, 10.3.1991) / Güney Kore'den bahçe hortumu ithal ediyoruz. (Bugün, 8.3.1991)

"Diyanet İşleri Bakanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı: 'Fitre ve zekatınızı memura verebilirsiniz' dedi." (Günaydın, 3.4.1991)

"Milletvekilleri de milyarlar vuruyor... Efe Özal'ın Borsa'da oynaması birçok kişiyi rahatsız ediyor ama aslında bazı milletvekilleri ve üst düzey bürokratlar sızdırdıkları bilgilerle haksız servetler kazanıyor." (Meydan, 2.4.1991)

ve
"gerçek" fıkralar:

Ünlü bir politikacı kendisine muhteşem bir villa yaptırmıştı. Bu villada, "yok", yoktu. Akla gelebilecek herşeyin en iyisi bulunmaktaydı.

Gelen konuklarına hep aynı soruyu sorardı:

-Villamı nasıl buldunuz?

Konuklar da hep aynı yanıtı verirdi:

-Harika... Muhteşem... Şahane... Bundan güzeli olmaz...

Günlerden bir gün, bir din bilgini gelmiş. Aynı soruyu ona da sormuş politikacı.

Din bilgini:

-Evet, herşey şahane... Ama şu delik olmasaydı, diye yanıtlamış.

Politikacı şaşkın gözlerle çevresine bakmış:

-Hangi delik? diye sormuş.

-Hangisi olacak, demiş bilgin, azrailin gireceği delik. Orası açık kalmış...

Geri kalmış ülkelerden biri...

Ülkenin Başkan'ı, aklına estikçe vergi koyuyormuş. Halk artık dayanamayacak bir noktaya gelmiş, ama hiçbir

şey yapabilecek durumda değillermiş. Çünkü vergiciler, kolluk güçlerinden de yardım alarak parası olmayanların evlerini basıp vergi karşılığı olarak neleri varsa alıyorlarmış.

Biraz parası olanlar da, başkentte Başkan'ın sarayına, diğer kentlerde de Vali'lerin köşküne gidip paralarını ödüyörlarmış.

Artık köşklerin ya da sarayın önü tam bir eğlence yeri haline gelmiş.

Gene "vergi verme günü" sırasında, sarayın merdivenlerinden anadan doğma biri inmeye başlamış. Bu adamın sadece önü ve arkası büyük bir seloteyle kapalıymış.

Herkes şaşkın şaşkın bakmaya başlamış adama.

Vergi ödeme kuyruğunda olanlardan biri sormuş:

-Hayrola? Bu ne hal?

-Vallahi, diye yanıtlamış adam. Başkan'ın istediği vergiyi ödemeye gücüm yetmedi. Herşeyimi verdim. Eşyalarımı falan derken, ceketimi, pantolonumu, ayakkaplarımı, çoraplarımı, gömleğimi, atletimi, donumu, hepsini, hepsini aldılar. Gene de yetmeyince, gördünüz gibi gazla suyu da kestiler...

Sürekli yaşını soruyormuş karısına, adam.

En sonunda kadın patlamış:

-Yetti, demiş. Durmadan yaşımı soruyorsun.

-Sevgili karıcığım, demiş adam da. Görüyorsun, her gün herşey artıyor. Bir artmayan senin yaşın kaldı. Artmayan birşeyin bulunması beni sevindiriyor da, onun için soruyorum...

Politikacılardan biri, meyhaneye gitmiş.

*Barda içki içen bir adamın yanına oturmuş. Hava-
dan sudan konuşmaya başlamışlar.*

Bir süre sonra politikacı:

*-Gördüğüm kadarıyla iyi içki içiyorsun, demiş. Sık
sık içer misin böyle?*

-Evet, demiş adam. Her gün içiyorum.

-Peki günde ne kadar kazanıyorsun?

-200-300 bin lira...

*-Peki, demiş politikacı, kemerleri biraz sıkalım diye
ücretleri azaltıp koşulları ağırlaştırırsak, ne kadar kaza-
nabilirsin?*

-500-600 bin lira...

-Peki, daha sıkarsak...?

-800-900 bin lira...

Politikacı iyice şaşırmişti:

-Bu ne biçim iş ? Ya sonuna kadar sıkarsak?

-O zaman 1 milyona para demem...

*-Yahu, der politikacı. Sen ne iş yapıyorsun ki, ücret-
leri kısıtıkça gelirin artıyor?*

-Mezarçıyım, efendim...

*dış itibar,
"mesela" dedik:*

**ANAP Bakanı Güneş Taner'den, ABD Başkanı
G.Bush'a:**

*"Bu iki milyar doları bize hemen vermelisiniz Sayın
Başkan... 1992'de genel seçim var ve bu seçimi kazanmalı-
yız..." (Gazeteler, 27/28.4.1991)*

"Dünyadaki 179 ülke içinde Türkiye'den vize istemeyen 27 ülke şöyle:

Bahama, Belize, Barbados, Fas, Fiji, Filipinler, Gambia, Jamaika, Japonya, Kenya, Kore, KKTC, Malezya, Malta, Maritus, Portekiz, Romanya, Santa Lucia, San Marino, Seyşeller, Solomon Adaları, Tayland, Trinidad-Tobago, Tunus, Tuvalı, Vatikan, Yugoslavya." (Milliyet, 19.3.1991)

"Tuvalı dünyanın en küçük devletlerinden. 24 kilometrekarelik bir alana kurulu. Vatikan, Roma da 700 kişinin yaşadığı 44 hektarlık bir yer." (Age)

*ve
"gerçek" fıkralar:*

-Amerika'da çok garip bir hayvan üretmişler...

-Yok canım? Nasıl birşeymiş o?

-Bir inekle bir zürafayı çiftleştirerek elde etmişler bunu...

-Anlamadım...

-Bu çiftleşmeden elde edilen hayvan, az gelişmişli ülkelerde otlarken, Amerika'da sağılıyormuş...

*Bir Türkle bir Fransız psikoloğu konuşuyorlardı.
Türk, Fransız meslekdaşına sordu:*

-Fransa'da iyimserlerle kötümserler ne durumda?

Fransız psikolog:

-İyimserler çalışıyor, kötümserler grev yapıyor. Ya

Türkiye'de durum nasıl?

-İyimserler seçim gününü bekliyor, kötümserler Arapça öğreniyor...

*"güvenliğe güven",
"mesela" dedik:*

"Ankara Valisi Bedük'ten ilginç iddia: 'Ceylan Sarı, banktan düştü, beli kırıldı.' Ankara Valisi Saffet Arıkan Bedük, yaptığı duyuruda inşaat mühendisi Ceylan Sarı'nın aşırı alkollü olduğunu, karakolda polislerle taşkınlık yapmak üzere ayağa kalkarken bankın kenarına belini çarptığını öne sürdü." (Meydan, 20.3.1991)

"Malatya'nın Akçadağ ilçesinde meydana gelen, köy korucularının sivil halkın üzerine ateş açmaları olayı, ortalığı karıştırdı. (..) Ateş açan köy korucuları ise, kendilerini 'Ateş açma emrimiz var. Biz ateş açarız' diye savunuyorlar." (Güneş, 8.4.1991)

Pir Sultan Abdal oyununda, küçük bir köylü çocuğunu canlandıran 45 yaşındaki Güney Zeki Göker gözetimine alındı. (Gazeteler, 30.3.1991)

"Asteğmen Tekin Doğan, şikâyet için gittiği Bornova Karakolu'nda beş polis tarafından öldüresiye dövüldü. Doğan'ın 'Ramazanda içki içmesine' çok sinirlenen polisler, genç subayın sol kulak zarının yırtılmasına neden oldular." (Güneş, 12.4.1991) / "Erzurum'da sokakta sigara içen iki astsubay bir grubun saldırısına uğradı ve meydan dayaağı yedi." (Güneş, 1.4.1991) / "Ağrı'lı öğretmen Hüseyin Kaya oruç tutmadığı için öğretmenenevi müdürü ve dört arkadaşı tarafından dövüldü." (Güneş, 25.3.1991) / "Bu kez de Erzincan'lı öğretmene oruç dayaağı." (Güneş, 26.3.1991)

"Ankara gücü, beleşçilere karşı önlem almak için, kapılara sağır ve dilsiz görevliler koydu. Biletsiz kimseyi almayan bu görevlilere güvenlik güçleri engel oldu. Hatta bazı polisler, misafirlerini içeri almayan sağır ve dilsiz görevlilere herkesin gözü önünde meydan dayaağı çekti." (Güneş, 25.2.1991)

*ve
bir de
fıkra:*

*Hitler, bir gün içinde gizli evraklar bulunan çantasını yitirmişti. Hemen SS şefini çağırarak durumu haber verdi ve en kısa zamanda çantasının bulunmasını emretti. Ama, aynı akşam, Hitler çantasını evinde buldu. Hemen SS şefine telefon etti:
-Çantamı buldum... Yaptığınız araştırmalara son ve-*

rebilirsiniz...

*-Nasıl oldu? dedi SS şefi. Çantanızı çaldığından kuş-
kulandığımız elli kişiyi yakaladık. Ve bunların otuzuna da
çantanızı çaldıklarını itiraf ettirdik...*

*"devletlü"
ve de
"yağmalı"
"fıkra" gibi gerçekler*

12 Eylül 1980'den itibaren Türkiye'de yeni bir tip
"Devlet Adamı" doğdu. Bu yeni tip Devlet adamları şakacı
mı şakacı, gırgır mı gırgır kişilerdi.

Örneğin, 12 Eylül cuntasının başı Bay Kenan Ev-
ren... Kendileri televizyon kameraları ya da halkın önünde
"ciddi" gibi gözükmesine karşın çok şakacıydı. Çünkü
Bay Kenan Evren durmaksızın Atatürk'ten sözederdi, ha-
bire "Vatan, millet, Sakarya" derdi, aralıksız geçmişin ka-
ranlıklarını piyasaya çıkarıp bu ülkeyi kurtaracağını iddia
ederdi.

Ve günler, haftalar, aylar, yıllar geçmeye başladı.
Cunta başı Bay Kenan Evren'in "şaka yaptığı" çıktı ortaya.
Çünkü Türkiye kurtarılmamış, halk kurtarılmamış, buna
karşılık kodamanlar, para babaları, "pipi kesme törenle-
ri"ni yüz milyonlarca lira harcayıp 35 kuruş vergi veren
sülükler kurtarılmıştı.

Şakacı kurtarıcılarımızdan Bay Kenan Evren döne-
minde vatanımıza çooooook değerli hizmetler veren "kurta-
rıcılar"da kurtarılmıştı bu arada. Onların kimler olduğunu
bu halk çok yakından biliyor. Zaten dikkat ederseniz, kur-

tarılmış olan kurtarıcılar da pek ortalıkta gözükmüyorlar; 12 Eylülün karanlık ve pis günlerinde kendilerini gösterdikleri gibi gösteremiyor, bu aslanlar.

Evet, "Şakacı Devlet Adamı" tipi, şakacı kurtarıcımız Bay Kenan Evren'le başladı.

Ve emekli cunta başı Bay Kenan Evren, İzmir'in "En şık erkeği" seçilirken, O'nun ve arkadaşlarının icazetiyle başımıza çöreklenmiş olan bir takım kişiler de "Şakacı Devlet Adamı" gösterilerini sürdürüyordu. (Emekli cunta başı "Şık erkek" seçildiğine göre, acaba Mankenler Kraliçesi seçimi benzeri organizasyonlarla ilgilenen Bay Süha Özgermi'nin durumu ne olacak şimdi? Çünkü, "Ege'nin en şık erkeği" falan diyorlardı sanırım Bay Süha Özgermi'ye? Yoksa Bay Süha Özgermi'nin pabucu dama atılıyor da, yerine emekli cunta başı, "Şık erkek" Kenan Evren mi geçiyor?)

"Şık erkek" Kenan Evren'in yerleştirdiği "Şakacı Devlet Adamı" tipleri ortalığı iyice doldurdu günümüzde. Elinizi sallasanız bir "Şakacı"ya değiyor...

Örneğin, halkımızın neşe kaynağı olan ANAP adlı siyasi topluluğun doğal lideri...

ANAP grubunun seçtiği Cumhurbaşkanı Turgut Özal ülkemizin, bence, gelmiş-geçmiş en büyük "sakacı-sı"dır. Şaka yapma konusunda, kendisinin eline kimse su dökemez.

Şakacı bir kişi olduğunu kendisi de kabul eder. "Bir koyup üç alacağız, hatta bir koyup yirmi alacağız," demiştir, "Irak Savaşı" adlı komedi günlerinde. Sonra da Türkiye'nin neyi aldığı ortaya çıktığı zaman, "Şaka yaptım," demiştir.

Sonra, sık sık "Ben tarafsız Cumhurbaşkanı'yım," diye iddia eder Bay Turgut Özal. Ama bu konuda da şaka

yapmaktadır. Çünkü, ailecek ANAP'lılardan daha çok ANAP için çalışırlar.

Şakayı çok sever Bay Turgut Özal. Örneğin, der ki: "Ortada çok mal var, hepsini almaya kalkınca alınmıyor, böyle olunca da hayat pahalı zannediliyor."

Biraz "Kara mizah" olacak ama, Bay Turgut Özal'ın şaka yaptığını şu haberle kanıtlayayım:

"Üç ayrı ilde üç aile reisi, pahalılıktan hayatın kendileri için bir cehenneme döndüğünü ileri sürerek intihar ettiler... Biri ağzında dinamit patlattı, biri zehir içti, biri de trenin önüne atladı... İkisi devlet memuru, biri işçi emeklisi olan üç talihsiz vatandaş geride gözü yaşlı eş ve çocuklar bıraktı." (Meydan, 31.5.1991)

Herhalde bu kişiler, borsada oynayıp 2.5 milyara yat alamadıkları için intihar etmediler.

Bay Turgut Özal'ın "şaka"sının son bölümü de şöyle: "Bu tür dünya nimetlerinin alınması için, teknolojinin getirdiği yeniliklerin alınması için, insanların çok çalışması, ülkeyi iyiye götürür, serbest pazar da budur."

Klasik bir "şaka" örneğidir bu. Çünkü Türkiye'nin iyiye gitmediğini herkes görüyor. Hatta Amerika'daki yüce ve ulu büyüklerimiz de görüyor.

Ve Türkiye'de çalışanlar alıkla boğuşurken, çalışmayanlar borsalardan, teşviklerden, hayali ihracatlardan, ihalelerden, Devlet'i öpmekten ceplerini dolduranlar okyanus sularıyla çiçeklerini suluyor, köpeklerinin ağız kokularını gidermek için spreyler (herhalde köpekleriyle öpüşüyor bu ANAP düzeni zenginlerimiz) alıyor ve Londra'daki bazı gece klüplerindeki her çeşit organı güçlü olan İngiliz erkeklerini, para ödeyerek soysunlar diye karılarını İngiltere'ye gönderiyorlar...

İzmir'in "Şık erkek"i, emekli cunta başı Kenan Evren "kurtarıcılık" şakaları yapacak, 12 Eylül ürünü ANAP grubunun seçtiği Cumhurbaşkanı Bay Turgut Özal "refah" şakaları yapacak da, ANAP'ın irili-ufaklı yüce ve ulu büyüklükleri yerlerinde mi duracaklar? Hayır, olanaksız bu...

İşte ANAP adlı siyasal topluluğun "Şakacı"larından birisi de Bakan Adnan Kahveci'dir...

Bu ANAP Bakanı, SHP milletvekili Ahmet Ersin Meclis kürsüsünden, yeteneksiz ve beceriksiz ANAP'lıların gözleri biraz olsun açılsın diye, asgari ücretli bir memurun bordrosunu yakınca, TBMM bahçesine çıkıyor. Elinde SHP milletvekilinin bordrosu var. Hem onu yakıyor, hem de şunları söylüyor:

"Sayın Ahmet Ersin, dün kendince çok zeki ama bence çok aptalca bir açıklama, bir şov yaptı. Meclis kürsüsünde bir memur bordrosunu yaktı ve sosyal adalet adı altında konuştu. Bir hesap yaptım. Üç ayda 39 milyon 649 bin 256 lira alıyor. Bu 2185 asgari ücretliden kestiğim vergidir." (Güneş, 31.5.1991)

ANAP Bakanı Adnan Kahveci, kendince çok zeki ama bence tam ANAP zekasına uygun bir açıklama, bir şov yapmış.

Neyse, oturdum, ben de bir hesap yaptım. Bay Turgut Özal'ın oturduğu Çankaya Köşkü'nün 1991 bütçesiyle ilgiliydi bu hesap:

1991 yılında Çankaya Köşkü'ne tam 31 milyar 365 milyon Türk Lirası ayrılmış. Bu da tam 1 milyon 728 bin 480 asgari ücretliden kesilen vergilerin toplamı ediyor.

Ve ANAP Bakanı Adnan Kahveci, o şovda yaptığı konuşmasını şöyle tamamlıyor:

"Esas utanılması gereken budur..." (Age)

Gerçekten haklı ANAP Bakanı...

Evet, "devletlü" büyüklerin yarattığı fıkralardan "yağmal" fıkralara geçelim.

Bilindiği gibi, bazı kişiler atalarımıza yoğun bir ilgi gösterirler. Atalarımızın sözlerinden hiç, ama hiç dışarı çıkmazlar.

Örneğin, atalarımız, "Devlet malı deniz, yemeyen domuz"mu demiş, ânında uygularlar.

Nasıl mı?

İşte:

ANAP'lıların işbaşında bulunduğu Devlet'imiz, banka batıran bir adamı ve onun bankasını kurtarmak için, bundan dört yıl önce, banka binasını 11 milyar liraya satın aldı.

Aradan dört yıl geçti... ANAP Başbakanı Yıldırım Akbulut ve ANAP Bakanları Adnan Kahveci, Güneş Tamer, Işın Çelebi, Şükrü Yürür, Fahrettin Kurt ile Kemal Akkaya'nın üyesi olduğu Yüksek Planlama Kurulu kararı ile 11 milyara alınan bina 15 milyara ("Vay anasını sayın seyirciler, enflasyon 4 yılda amma da az artmış," demeyin sakın. Söylenenlere göre gerçek değeri tam 100 milyar liraymış binanın.) Esnaf ve Sanatkârlar Konfederasyonu'na, belki esnaf oyuna gelir ve ANAP'a oy verir düşüncesiyle hibe ediliyor, pardon satılıyor. Konfederasyon'un cebinde parası olmadığı için de Devlet Baba kıyak yapıyor, yüzde 3 faizle 20 yıl vadeli 15 milyar lira kredi veriyor, binayı satın alsınlar diye.

"Kıyakçı" yüce ve uluların "kıyakçılığı" burada bitmiyor. Binasız kalan Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı İdaresi'ne de vatan-millet aşkına bir kıyak çekiliyor ve Bay Turgut Özal'ın yurtdışı gezilerine katılan ve kamu ihaleleri almakla ün kazanan müteahhit Mehmet Nazif Günal'a ("Erkek Papatya"da deniliyormuş kendilerine) koşuluyor. Ve ANAP'lı yücelerin gözdesi Mehmet Nazif Günal'ın "Devlet teşviki"yle yapılan saunalı, yüzme havuzlu, tenis kortlu binası (Bu bina eğlence-keyif sitesi mi olacak, yok-

sa Devlet dairesi mi? Onu bilmiyorum.) alınan 15 milyara, Türk halkının cebinden bir 7 milyar daha konularak 2 yıllığına kiralanıyor. Yalnız bu 22 milyarlık öpücük Türk parasıyla değil, Amerikan dolarıyla oluyor. (Bu durum, Devlet'in bile Türk parasına güvenmeyişinin en belirgin açıklamasıdır.)

Sonra ANAP Başbakanı Yıldırım Akbulut çıkıyor ortaya, yeniden. Diyor ki:

"Böyle yuvarlak laflarla bizi töhmet altında tutmak isteyenler erkekçe çıksınlar ortaya."

Ve teklif üzere, "Erkekçe" çıkılıyor ortaya:

"Sen Ankara'nın göbeğinde vergi beyannamesi bile 28 milyardan doldurulan binayı 15 milyara satacağsın, sonra da ANAP'lı bir müteahhidin binasını, iki yıllığına, hem de dolar karşılığı 22 milyar ödeyerek kiralayacağsın." (E. Çölaşan, Hürriyet, 29.5.1991)

Yalnız Emin Çölaşan değil, birçok vatansever bu pisliğin üzerine gitti. Ve ANAP Başbakanı hâlâ "Erkekçe çıksınlar ortaya" diyor. Daha başka hangi yolları var, "erkek"liği göstermenin?

Bu "fıkra"nın sonu nasıl mı bitti?

Haziran 1991'in ilk gününe dek değişen birşey olmadı, yani "ANAP usulü" öpüldü gene Türk halkı.

Bu "öpüş" herkese hayırlı olsun, tabii başta, buna karşı çıkma yürekliliğini gösteremeyen ANAP müslümanlarına da "hayırlı olsun"...

*ve
politik fıkralar:*

İktidar partisinin önde gelen bir Bakan'ı, yanındakilere şöyle dedi:

-Düşünebiliyor musunuz, çocukluğumda hep bir soyguncu olmayı hayallemiştim...

Partiyi veren ev sahibi:

-Gerçekten çok şanslısınız, çünkü çocukluk hayallerine kavuşan çok az kimse vardır dünyada...

Her zamanki zam fırtınalarından sonra, Devlet Başkanı, yanına Başbakanını alıp akıl hastanesine gitmiş.

Hastaneye girmişler...

Korkunç bir alkış patlamış. Bütün deliler Devlet Başkanı'nı ve Başbakan'ı çılgınca alkışlıyorlarmış.

Sadece bir tanesi, hiç kımıldamadan durup onları izliyormuş.

Devlet Başkanı adamın önünden geçerken, durmuş.

-Dikkat ettim, bir tek sen beni alkışlamadın. Niçin? diye sormuş.

Adam yanıtlamış Devlet Başkanı'nın sorusunu:

-Efendim, ben deli değilim, gardiyanım.

İktidar partisinin üyesi yaşlı bir milletvekili, mahallesindeki en güzel kızla evlenmek ister.

Ama bir türlü yüz vermez kız ona.

Ve bir süre sonra, genç ve yakışıklı bir erkekle evlenir kız.

Günler geçer, aylar geçer. Kendisini isteyen milletvekili Bakan olur. Artık gazetelerde boy boy resimleri çıkmaktadır. Hemen her gün televizyonda ya bir açılış dolayısıyla ya da plaket verme töreni yüzünden gözükür.

Mahalle arkadaşları kıza sorarlar:

-Yahu, sen çirkin ve yaşlı diye evlenmedin bu adamla. Ama bak, Bakan oldu sonunda. Bir ayağı Avrupa'da, bir ayağı Amerika'da... Hergün gazetelerde resmi çıkıyor, televizyonda gözükmediği gün olmuyor... Şimdi pişmansın, değil mi?

Kız sakince yanıtlar:

-Eh, gündüzleri bazen pişman oluyorum, ama geceleri asla!

Adamın üçüzleri olmuş.

Meyhanede kafa çekerlerken:

-Sen de Özal gibisin, demiş arkadaşlarından birisi.

Genç baba sormuş:

-Neden?

-Bir koyup üç aldın da...

Genç baba gülmüş:

-Yanılıyorsun dostum, demiş. Hiç de Özal gibi değil.

O üç yerine, 500 bin Irak'lı aldı.

Geri kalmış bir ülkenin tek kelime yabancı dil bilmeyen Başbakan'ı, uluslararası bir toplantıya katılmak için Londra'ya gitmiş.

Bir süre sonra ülkesine dönmüş.

Havaalanındaki töreni alelacele bitirip, atladığı gibi makam arabasına, Başbakanlık Malikânesine gitmiş.

İçeri girmiş.

Merdivenleri koşa koşa çıkmış.

Nefes nefese karısının yanına gitmiş:

-Karıcığım, demiş. Londra'da İngilizce öğrendim

ben.

Karısı şaşkın şaşkın bakmış kocasına:

-Neler öğrendin ki?

Başbakan kasılarak yanıtlamış:

-Metro Goldwyn Mayer.... Groooovvv...

Ünlü bir Devlet Başkanı, ülkesinin dağlık bir yöresine gitmiş. Bakmış otelinin penceresinden dağlara, doruk noktalarına.

Sonra korumalarını çağırıp:

-Ben dağa çıkacağım, yalnız başıma. Yanımda hiç kimsenin olmasını istemiyorum.

-Aman efendim, demiş korumaları, buraları çok tehlikelidir. Düşersiniz, başınıza bir iş falan gelir.

Devlet Başkanı diretmiş:

-Hayır, kimse gelmeyecek!

Ve çıkmış otelden dışarı.

Bir süre sonra dağın sarp yamaçlarındaymış.

Hayran hayran çevresine bakarken, birden ayağı takılmış, uçurumdan yuvarlanmış.

Şansı yaver gitmiş, son anda bir ağaca tutunmuş.

Uğraşmış, uğraşmış, ama bir türlü düzlüğe çıkamamış. Bunun üzerine var gücüyle bağırmaya başlamış:

-İmdaaaat! Beni kurtaracak kimse yok mu? İmdaaaat!

Ve gökyüzünden bir ses gelmiş:

-Ey kulum, seni kurtarırım, yalnız son birkaç yıl içinde yaptığın iyilikleri söyle.

Devlet Başkanı hiç düşünmeden yeniden bağırmaya başlamış:

-Başka kimse yok mu? İmdaaaaat!

Politikacılarından biri doktoruna gitmiş.

-Doktor, demiş, son iki gündür, garip bir hastalık başladı bende.

-Nasıl bir hastalık? diye sormuş doktor.

Politikacı:

-Kasıklarım şişmeye başladı. Ve gittikçe de ağrısı artıyor.

Doktor, muayene etmiş hastasını.

-Siz, demiş, nereye gittiniz şu son zamanlarda?

Politikacı:

-Geçen hafta, resmi bir ziyaret için Tayland'a gitmiştim.

-Orada, demiş doktor, yaramazlıklar yaptınız mı?

-Vallahi, diye yanıtlamış politikacı, masaj yerlerinden başka biryere gitmedik arkadaşlarla. Hatta alış-veriş bile yapmadık.

Doktor, şöyle bir başını kaşımış:

-Azizim, siz Tayland hastalığına tutulmuşsunuz.

Onun için acele ameliyat olmalısınız. Yoksa sonu kötü olur...

Politikacı üzgün üzgün dışarı çıkmış.

Yolda milletvekili bir arkadaşıyla karşılaşmış.

-Ne o? diye sormuş milletvekili. Çok üzgün görünüyorsun....

O da anlatmış doktorun söylediklerini ona.

Milletvekili:

-Aaa, hiç merak etme, demiş. Benim Tayland'lı doktor bir arkadaşım var Londra'da. Hemen oraya gidelim, o seni muayene etsin, durumu tüm açıklığıyla söylesin.

Ve atlamışlar uçağa, Londra'ya gitmişler. Alandan da doğruca doktorun muayenehanesine...

Doktor dinlemiş anlatılanları.

Sonra:

-Ameliyat olmanıza gerek yok, demiş.

Sevinmiş politikacı ve milletvekili.

-Peki doktor bey, nasıl geçecek bu hastalık? diye sormuş politikacı. Hiç mi ameliyat olmayacağım?

-Tabii ameliyata gerek. Çünkü üç gün sonra kendiliğinden düşecek...

Adamın birini hiç ummadığı bir anda Sadrazam yapmışlar.

Adam, ne yapacağını hiç bilmiyormuş. "En iyisi," demiş kendi kendine, "Eski Sadrazama danışayım."

Ve gitmiş eski Sadrazama.

O da:

-Bak, sana üç mektup bırakıyorum. Zora düştükçe, sırasıyla aç ve mektupta denilenleri yap...

Aradan günler geçmiş.

Başı sıkışan Sadrazam ilk mektubu açmış.

"Senden öncekileri kötüle," diye yazıyormuş mektupta.

Ve Sadrazam mektupta denilenleri yapmış. Durmadan kendisinden öncekileri kötölemiş, yerin dibine batırmış.

Ama durum bir türlü düzelmiyormuş.

En sonunda dayanamamış, ikinci mektubu da açmış.

"Yakın çevrendekileri de kötüle..." diye yazılıymış.

Ve Sadrazam yememiş, içmemiş, yakın çevresindekileri de, hatta en yanındakileri bile kötölemeye başlamış.

Günlerce, durup dinlenmeden kötölemiş en yakınlarını bile. Ama gene durum düzelmemiş.

Dayanamayıp sonuncu mektubu açmış.

Şöyle yazılıymış:

"Üç mektup da sen yaz..."

Geri kalmış bir ülkenin hukuk mezunu Başbakanı, seçimi yitirip Meclise giremeyince, yeniden avukatlığa dönmüş.

Yaşamı boyunca girdiği davaların biri dışında tümünü de yitiren bu avukat, o kazandığı dava için de temyize başvurduğu için oldukça büyük bir ün sahibi olmuştu.

İşte bu avukata bir gün karanlık yüzlü iki üç kişi gelir.

-Bak arkadaş, derler avukata. Bizim içerde Bölge Şefimiz yatıyor. Ona idam vermeleri ihtimali var. Sen ne yapıp edip, onu idamdan kurtarıp müebbede mahkum ettireceksin. Eğer müebbede mahkum ettiremezsen senin canına okuruz.

Ve duruşma günü gelir.

Gizli celse sonucu Bölge Şefi, avukatın direnmesi sonucu müebbede mahkum olur.

Duruşma salonundan çıkar çıkmaz, mahkumun adamları çevresini sararlar:

-Ne oldu? Çabuk söyle...

Avukat şöyle bir kasılır:

-Merak etmeyin, dediğinizi yaptım. Az kaldı beraat ediyordu, müebbede çevirinceye kadar akla kararı seçtim...

Milletvekili üzgün üzgün Meclis koridorunda dolaşırken arkadaşıyla karşılaşmış.

Sormuş milletvekiline, arkadaşı:

-Yahu, demiş, neden böyle üzgünsün?

-Sorma, diye yanıtlamış. Bugün bizim oğlanın okulu gittim. Tarih öğretmeniyle müdür çağırmış beni... Bizim oğlandan şikâyetçiymişler... Dün tarih öğretmeni tah-taya kaldırıp, "Söyle bakalım, Kartaca Savaşını kim

yaptı?" diye sormuş. Bizimki, "Vallahi ben yapmadım öğretmenim," diye yanıtlamış. İşte bunun için çağırmış öğretmeni.

Arkadaşı sordu:

-Peki öğrendin mi, kim yapmış?

-Tarih öğretmeni gittikten sonra, müdüre sordum.

"Boşverin efendim," dedi bana. "Bu keratalar böyledir, hem yaparlar, hem de yapmadım derler." Oradan çıkıp hemen İl Eğitim Müdürlüğüne gittim. "Kızmayın efendim," dedi İl Eğitim Müdürü de. "Bakanlığa yazı yazar, öğreniriz kimin yaptığını," diye ekledi.

-Peki sonra ne oldu?

-Ne olacak, geldim Meclis'e. Şimdi Eğitim Bakanına soracağım bu konuyu.

Tam o sırada, raslantı bu ya, Eğitim Bakanı koridor-da gözükür. Onlara doğru gelmektedir.

Milletvekili hemen yolunu keser Bakanın:

-Sayın Bakanım, bugün bizim oğlanın okuluna gittim de... Bir Kartaca Savaşı sorunu var...

Bakan, milletvekilinin konuşmasını bitirmeden, araya girdi:

-Yok kardeşim yok, bu yıl ödenek kalmadığı için Kartaca Savaşına para ayıramayacağız...

Geri kalmış ülkelerden birinin Devlet Başkanı, Kurtuluş Bayramı dolayısıyla düzenlenen bir geçit töreninde kendini alkışlayanları, yanındaki elçilerden birine gösterek:

-Bakın, dedi, görüyor musunuz, halkım beni ne kadar çok seviyor?

Büyükelçi, inanmadığını belirten bir gülümseyişle bakmış Devlet Başkanı'na.

Çok bozulmuş buna Devlet Başkanı.

-İnanmıyorsunuz, ama bunu size ispatlayacağım...

Yanındaki korumalardan birini çağırmış:

-Git, demiş, halkın arasından birini getir buraya.

Koruma hemen gitmiş. Halkın arasından birini alıp

getirmiş Devlet Başkanı'nın ve konuklarının bulunduğu yere.

Devlet Başkanı:

-Gel buraya bakayım, demiş. Benim için canını feda eder misin?

Adam:

-Ederim Başkanım, diye yanıtlamış.

-Öyleyse, şu binanın balkonuna çık ve at kendini aşağıya...

Adam gitmiş... Balkona çıkmış... Ve herkesin sessiz bakışları içinde atmış kendini aşağıya... Doğal olarak ölmüş...

Dönmüş Büyükelçiye, Devlet Başkanı:

-Nasıl, inandınız mı şimdi? diye sormuş.

Büyükelçi gene gülümsemiş.

Devlet Başkanı daha çok kızmış. Hemen bir adam daha getirtmiş halkın arasından. Gene aynı soruyu sormuş, gene aynı yanıt almış, gene aynı emri vermiş.

Ve adam gitmiş... Balkona çıkmış... Herkesin sessiz bakışları içinde atmış kendini aşağıya.... O da ölmüş...

Devlet Başkanı, Büyükelçiye dönmüş:

-Peki, buna ne dersiniz?

Elçi gülümsüyormuş...

İyice kızmış Devlet Başkanı. Ve bir adam daha getirtmiş halkın arasından.

Adam yanına gelince, Büyükelçiye halkının kendisini nasıl sevdiğini göstermek için sormuş:

-Benim için canını feda eder misin sen de?

-Evet Başkanım, demiş adam.

-Peki, diğer iki kişi gibi kendini balkondan aşağı atar

mısın?

-Evet Başkanım...

Devlet Başkanı:

-Peki öyleyse, bunu niçin yapıyorsun?

Adam, Devlet Başkanının yüzüne bakmış, bakmış, bakmış:

-Sizin yarattığınız terör altında ve açlık, sefalet içinde yaşamaktansa ölmek çok daha iyidir...

Öteki dünyadaki yasalar dünyadakilere çok benziyormuş. Orada da Churchill'e, Stalin'e, Roosevelt'e yargılanmaları sona erdikten sonra "son istekleri"nin ne olduğu sorulmuş.

Roosevelt:

-Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'nin haritadan silinmesini istiyorum... demiş.

Stalin gülümsemiş:

-Ben de, demiş, Amerika Birleşik Devletleri'nin haritadan silinmesini istiyorum.

Melekler Churchill'e bakmışlar.

Churchill bir Roosevelt'e, bir Stalin'e bakmış:

-Tüm içtenliğimle, Sayın Başkanların dileklerinin yerine gelmesini istiyorum, demiş.

Kapitülasyon dolayısıyla, Valiliğin her işine karışan konsolosları şikâyet için devrin Valisi, Saraya bir yazı yazmış.

Birkaç gün yanıt gelmiş Saraydan. Bu yanıtta, "İdare-i maslahat edilmesi" öğüdü veriliyormuş.

Vali çok kızmış.

Hemen Saraya şifreli bir mektupla yanıt vermiş:

"İdareyi konsoloslar aldı, bize sadece maslahat kaldı..."

Yeni Bakan koltuğuna oturur oturmaz, hemen Bakanlığını dolaşmaya, personeline denetlemeye başladı.

Odalardan birine girdi. Bir yığın memurla karşılaşıncaya şaşırdı:

-Bu ne, bu? diye bağırdı. Ne çok insan var burada? Bir serviste böylesine çok memura gerek var mı? Yarıları boş duruyor bunların...

Ve bir memurun yanına gitti:

-Söyleyin bakalım, siz ne iş yapıyorsunuz burada?

Memur hazırola geçmiş:

-Bendeniz efendim, demiş, bendeniz dosyaları tutalım. Bazen işler çok yoğun ve ben bitiremediğim için eve bile dosya götürürüm...

İkinci memurun önüne gitmiş Bakan:

-Ya siz? diye sormuş.

O memur da hazırola geçmiş:

-Ben de arkadaşımın tuttuğu dosyalara girecek olan evrakların ilk taslaklarını hazırlarım.

-Ya siz?

-Ben de arkadaşımın hazırladığı ilk taslakları temize çekerim...

Bir başka memurun yanına gider Bakan:

-Ya siz ne yaparsınız?

-Ben de yazılan evrakları numaralarım. İşim öylesine çoktur ki, sabahın ilk otobüsüyle gelirim, son otobüsüyle de dönerim. Hatta öğlen yemekleri için bile dışarı çıkmam, burada yerim.

-Ya siz?

-Sayın Bakanım, ben de dosyalarda yapılan yanlışları düzeltirim. İşim o denli çoktur ki, bazen eve gitmeyip, burada yattığım bile olur.

Tam o sırada Bakanın gözü, arka taraflarda oturan, birbirinden güzel iki genç kıza takıldı.

Onların yanına gitti:

-Ya siz? Sizler ne yapıyorsunuz burada? diye sordu.

Kızlardan biri gülümseyerek yanıtladı Bakanın sorusunu:

-Rica ederim Sayın Bakanım, arkadaşımızın düzelttiği o yanlışları kimler yapıyor sanıyorsunuz?

Albert Einstein'a sormuşlar:

-Atomun parçalanmasından enerji elde edecek kadar akıllı olan insanoğlu, nasıl oluyor da tüm insanlığı yok etmekle kullanılmasını önleyemeyecek kadar aptal oluyor?

Einstein'ın yanıtı kısa olmuş:

-Demek ki politika, fizikten güç öğreniliyor...

Ülkenin küçük bir kentinde, iktidar partisinin milletvekili adayı, halka nutuk atmaktaydı:

-Partimin tüm isteği 4 yıl daha iktidarda kalmak ve programını uygulamaktır.

Dinleyicilerden biri:

-Partinizin programı nedir? diye sorar.

Milletvekili adayı:

-4 yıl daha iktidarda kalmak..

*gitti Yıldırım,
geldi Mesut,
Türkiye gene aynı*

Yıldırım Akbulut Başbakanlıktan gitti, yerine Mesut Yılmaz geldi. "Kumanda aleti" Çankaya'dan yönetildiği için, pek bir değişiklik olmadı.

Türkiye, fıkra gibi bir yönetimin altında tam fıkralık bir yaşam sürüyordu...

fıkra gibi olaylar:

Koalisyonların çok kötü olduğunu iddia eden Bay Turgut Özal'ın "Doğal lideri" olduğu ANAP'ın Başbakanı Bay Mesut Yılmaz, "DYP ile koalisyonu tercih ederiz," diyor.

Devlet'in bankası Emlak Bankası'nın, bundan iki yıl önce, Mustafa Süzer adlı bir işadamına, yanlışlıkla 1 milyar 100 milyon lira fazladan para verdiği ortaya çıktı.

Milli Eğitim Bakanlığı, "Kayıtlar sırasında velilerden bağış alınmayacak," diye bir genelge yayınladı.

Ama bir çok okul, Milli Eğitim Bakanlığı'nı ciddiye alıp bu genelgeyi uygulamıyor.

Türk Hava Taşımacılığı'nın kalkınmada öncelikli yörelere düzenleyeceği seferler için açtığı uçak ihalesini, ANAP'lı Başbakan Yardımcısı Ekrem Pakdemirli'nin, İzmir'deki üzüm bağlarını kontrol etmek amacıyla uçağını kullandığı British Aerospace firması kazandı.

Turistleri Türkiye'ye çekmek için yeni bir kampanya başlatıldı. Kartpostallarla yapılan bu kampanyada, "Güvenli seks ülkesi Türkiye'ye gelin" imajı veriliyor.

"Genel Sağlık Vakfı" kuruldu. Resmi Gazete'de yayınlanan kuruluş duyurusunda, sadece Semra Özal'ın adının önünde "SAYIN" sözcüğü var. Sakıp Sabancı, Şarık Tara, Cengiz Aslan ve diğer kurucu üyeler "Sayın" sınıfına girmiyorlar.

1980'e dek Türkiye'de 33 tane "FON" vardı. Bugün ise sayıları 130'u buldu. Ocak 1984'ten bu yana, ANAP hükümetleri döneminde tam 48 tane yeni "Fon" kuruldu... ANAP'ın Maliye Bakanı Adnan Kahveci, şu anda varolan II9 "Fon"un, sadece 30'unun ANAP hükümetleri döneminde kurulduğunu iddia ediyor.

Hastanede kocasına refakat eden bir kadın kayboldu. 4.5 aydır kendisinden haber alınmadı.

ANAP'ın eski Kültür Bakanı Namık Kemal Zeybek, *"Fransa'dan reklamcı getirmişler. Benim aklıma da Almanya'dan Başbakan getirme fikri geliyor. Hem Almanya'dan gelen Başbakan iyi Almanca bilir,"* diyor.

Okulunu bitirdikten sonra borsacılığa soyunan Bay Efe Özal, bir yıl içinde Türkiye'nin en büyük zenginleri arasına girdi. Özal ailesi gibi her konuda başarılı olan Bay Efe Özal, geçtiğimiz günlerde Türkiye'nin en hızlı teknesinin de sahibi oldu.

25 yıllık öğretmen, geçim sıkıntısı yüzünden, tarım ilacı içerek intihar etti.

"Konuşan asansör", Türkiye'de satışa çıktı. Fiyatı 80

milyon lira...

Çöplükten yiyecek toplayanların sayısı gün geçtikçe artıyor...

Bay Turgut Özal, "Türkiye'de yoksul yok," diye iddia etti.

Lokantalarda tek bir istakoz 1 milyon lira...

Bazı Bakanlar, yeni mal varlıklarını açıkladılar. Ama herkes 1983 ve 1987'deki mal varlıklarının nasıl olduğunu merak etmesine karşın, onlar açıklanmıyor... Bazı Bakanlar ise mal varlıklarını açıklamaktan nedense kaçtılar.

İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun bir Bölge Müdürü, işçi alımlarının ihtiyaca göre değil, adama göre yapıldığını belirtti.

DYP milletvekili Ahmet Neidim, Adalet Bakanlığı Müsteşarı Arif Yüksel üzerine şunları söylüyor: *"Adalet Bakanlığı binası küçük bir binadır. Bu binada Genel Müdürler, birinci sınıfa ayrılmış hakimler tıktış tıktış otururken Sultan Arif, banyosu, yatak odası, yemek ve toplantı odası, çalışma odası, özel sekretaryası ile 7 odayı birleştirerek hükümrânlığını yürütmektedir. Hakimler evinden fizik görünümünü beğendiği memureyi, özel sekreter olarak Bakanlığa getirip, saltanatının görüntüsünü tamamlamaktadır."*

ANAP döneminin bu Müsteşarı bir çok olaydan dolayı oldukça ünlüdür. Müsteşarlıktan önce Manavgat Asliye Yargıcı iken verdiği bir karardan dolayı mahkûm olmuştu. Adalet Bakanlığı'nın bir yazısında, bu adamın geliri ile mütenasip olmayan servet ve borcu olduğu belir-

tilmişti. ANAP döneminde Müsteşar olduktan sonra, çeşitli konularda suçlanmıştı. Örneğin, olaylı ANAP İstanbul İl Kongresi'nde Beyoğlu Hakimi'ne baskı yapmakla itham edilmişti... Örneğin, Bartın Belediye Başkanlığı seçimi öncesi, İlçe Seçim Kurulu Başkanı tarafından "Baskı yapmakla" suçlanmıştı. (Sabah, 5.8.1991, Ş. Çağlar'ın yazısından yararlanılmıştır.)

ANAP'lı Kültür Bakanlığı, bazı yayınevlerini kayırarak 2 milyar liralık kitap satın aldı.

Bay Turgut Özal'ın küçük oğlu Bay Efe Özal'ın, ANAP'lı Başbakan Yardımcısı Bay Ekrem Pakdemirli'ye borsa konusunda, *"Bizim işlerimize fazla karışmayın, sonra bakanlık koltuğundan olursunuz,"* dediği söyleniyor.

Bay Turgut Özal'ın büyük oğlu Bay Ahmet Özal'ın sahibi bulunduğu Star-I, ANAP'lı Bakan Adnan Kahveci'ye Emekli Sandığı otelleriyle ilgili bir savaş açtı. Bay Adnan Kahveci, *"Star-I çok ayıp etti,"* dedi... Ve olay sessiz sedasız kapanıverdi.

Bay Turgut Özal, mal varlığını yakında açıklayacak... (Sabah, 1 Ağustos 1991)

Hastanede rehin kalan çocuğunu çanta içinde kaçırdı.

İstanbul'da hayvan oteli açıldı... Geceliği 40 bin lira...

ANAP'lı Bakan Mustafa Taşar'a vatandaşlardan çağrı: "Nerede, kaç kooperatifte hissen var?"

"Milyarderler Kabinesi"ndeki varlıklılardan birisi de

Ulaştırma Bakanımız... Gökdelenli beyan ne zaman? (Günaydın, 16 Temmuz 1991)

ANAP Milletvekili Necmettin Karaduman 1991 yılının Temmuz ayının başında, yolsuzluklarla ilgili bir dosyayı ANAP Başbakanı Mesut Yılmaz'a teslim etti. Hâlâ ses seda yok...

Bir zamanlar ANAP milletvekillerinden biri Semra Özal'ın bavullarını taşıyor... Sonra, Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü, ANAP grubunun seçtiği Cumhurbaşkanı Turgut Özal üzüntülü olduğu zamanlar, ona parti liderlerini taklit ederek eğleniyor... Ve şimdi de, gene bir ANAP milletvekili, Semra Özal terlediği zaman onu yelpazeyle serinletiyor...

İstanbul'un yeni Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun ilk icraati: Paşabahçe işçilerinin moral gecesini yasakladı...

İstanbul Valiliği, Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde, Kızılırmak'ın vereceği konseri yasakladı...

ANAP'ın "Doğal lideri" Bay Turgut Özal şöyle diyor: *"Demokrasinin yaşayabilmesi için vatandaşın gerektiğinde sesini yükseltmesi, soru sormasını bilmesi lazım. Bunu yapmaz, kuzu kuzu herşeye boyun eğerse demokrasi olmaz. İş seçim sandığına bırakmamalı. Eğer katılımcı demokrasi istiyorsak, hesap sormasını bilmeliyiz."*

DYP lideri Süleyman Demirel şöyle diyor: *"Gırtlığına haram girenleri kusturmazsak namerdiz..."*

ve gerçek fıkralar:

Mesut Gülmez, THY bürosuna telefon etmiş. Bir kız

çıkkmış karşısına.

-Afedersiniz, demiş Mesut Gülmez, İstanbul'la Ankara arası ne kadar sürüyor?

Kız saat çizelgesine bakmadan önce:

-Bir saniye efendim, demiş.

-Teşekkür ederim, deyip kapatmış telefonu Mesut Gülmez...

Mesut Gülmez, uzun yıllar sonra, ilk kez Rize'ye gelmişti. Kentte dolaşırken, bir lokantanın camında şöyle bir yazı gördü:

"Lokantamızda ne yerseniz yiyin, borcunuzu torununuz ödeyecek."

"Vay be," demiş Mesut Gülmez, "Ülkemize nasıl da çağ atlatmışız. İşte bu lokantacı da vurmuş parayı... Bugün için paraya gereksinimi olmadığı açık açık belli oluyor."

Ve girmiş içeriye. Tıkabasa doyurmuş kamını.

Elini, ağzını yıkayıp dışarı çıkarken, lokantacı gelmiş yanına:

-Beyim, demiş, hesabı ödemedен gidiyorsunuz.

Mesut Gülmez şaşkınlıkla bakmış:

-Ama, demiş, hani borcumuzu torunumuz ödeyecek-ti?

Lokantacı gülmüş:

-Tamam efendim, haklısınız. Zaten bu sizin borcunuz değil, dedenizin borcu...

Mesut Gülmez'in bindiği sandal alabora olmuş. Hemen çıkkmış üstüne. Ama ne kürek kalmış, ne de başka birşey.

Beklemeye başlamış...

Bir süre sonra, bir gemi yaklaşmış yanına.

Kaptan megafonla bağırarak Mesut Gülmez'e:

-Kazazede misiniz?

Mesut Gülmez soğukkanlılıkla yanıtlamış kaptanı:

-Evet, niçin sordunuz?

Mesut Gülmez çok yorgunmuş o gece. Hemen soyunup, girmiş yatağa. Ama uyku tutmuyormuş bir türlü. "Acaba yatmadan önce lambayı söndürdüm m, yoksa sndrmedim mi?" diye düşünüp duruyormuş.

En sonunda dayanamamış, kalkmış yatağından. Karanlıkta oraya, buraya arpa arpa masayı bulmuş. El yordamıyla masadaki kibriti almış. Yakmış. Tavana bakmış:

-Haa, demiş, sndrmşm...

Mesut Gülmez, Rize'nin kuş uçmaz, kervan geçmez bir köyüne gitmiş.

Muhtarla konuşurken:

-Nasıl, diye sormuş, köyün havası, suyu iyi mi bari?

Muhtar:

-Ne demezsin beyim, diye yanıtlamış. Mezarlığın açılışını yapmak için köyün en yaşlısını öldürmek zorunda kaldık.

Telekızlar sorunlarını anlatmak için Mesut Gülmez'in yanına gelmişler. Mesut Yılmaz tek tek ilgilenmiş onlarla. Aile durumlarını, eğitimlerini falan sormuş.

Telekızlardan birinin yanıtı çok şaşırtmış kendisini.

-İyi bir aileden geliyorsunuz, demiş Mesut Gülmez. İyi bir eğitim de grmşsnz. Çalıştığınız yer de başarılı bir kamu kuruluşu... Peki yleyse, nasıl oldu da fahişelik yapmaya başladınız?

Kız utangaç utangaç yanıtlamış Mesut Gülmez'i:

-Sanırım şansım yardım etti...

Mesut Gülmez'le arkadaşı atla yolculuk yapıyorlardı. Akşama doğru, yol üzerinde bir handa konaklamaya karar verdiler.

Atları, hanın ahırına çekerken Mesut Gülmez arka-

daşına:

-Ula, dedi, sabah olunca hangi atın kime ait olduğunu nasıl bileceğiz?

Arkadaşı yanıtladı:

-Haklısın, ama ne yapalım?

Mesut Gülmez:

-Bir işaret koyalım. Örneğin ben atımın kuyruğunu keseyim. Sabah olunca kuyruksuz ata ben binerim.

Ve kesmiş.

Bu sırada hancı onları izliyormuş. "Hadi şunlara bir oyun oynayayım," deyip öteki atın da kuyruğunu kesmiş.

Sabah olunca Mesut ve arkadaşı ahıra gelmişler. Bir de ne görsünler, iki atın da kuyruğu kesik.

Gelişigüzel binmişler atlara.

Çevreyi dolaştıktan sonra, gene aynı hana gelmişler.

-Bu kez, demiş Mesut Gülmez. Daha kalıcı bir işaret koyalım. Ben atımın bir kulağını keseyim.

Ve kesmiş.

Onları izleyen hancı, arkalarından, gitmiş atların yanına. Ve öteki atın da kulağını kesmiş.

Sabah olmuş.

Mesut'la arkadaşı gelmişler ahıra. Ve iki atın da kulağı kesik.

Mesut Gülmez:

-Bu böyle olmayacak, demiş. Böyle giderse atları telef edeceğiz. Gel bir anlaşma yapalım seninle. Siyah ata sen bin, beyaz ata da ben bineyim, olsun bitsin...

Mesut Gülmez öteki dünyayı boylamış.

Önce cennetin kapısına gitmiş.

-Ben geldim, demiş.

Cennetin kapıcısı:

-Yahu, demiş. Senin ne işin var burada? Sen dünyada, cennetlik bir iş yapmadın ki...

Cehenneme göndermişler onu.

Cehennemin kapıcısı karşılamış Mesut Gülmez'i bu kez de:

-Yahu, demiş, sen o denli silik bir adamdın ki, cehenneme düşecek kadar bile günah işlememişsindir...

İki arada, bir derece kalmış Mesut Gülmez.

En sonunda acımışlar ona. Birileri, "Ne yapalım?" diye yukarıya sormuşlar. Yukardaki:

-Sorun ona, ne olmak istiyorsa, onu yapın ve yeniden gönderin dünyaya, diye yanıtlamış.

Sormuşlar Mesut'a.

-Yunus balığı olmak istiyorum, diye yanıtlamış o da. Hemen Yunus balığı yapıp göndermişler dünyaya.

Birkaç dakika geçmiş aradan ve Mesut Gülmez gene gelmiş.

-N'oldu yahu, neden hemen geri döndün? diye sormuşlar.

-Hiiiç, demiş, boğuldum da...

Bu fıkra kitabı, benzerlerinden biraz farklıdır. Hem "fıkra" gibi gerçekler vardır, hem de gerçek fıkralar...

Türkiye, tam bir "*Fıkralar Cenneti*"dir. Çünkü ülkemizde, artık herşey "*fıkralık*" olmuştur. "*Ciddi*" hiçbirşey kalmamıştır...

Derneklere, sendikalara politika yasaktır, ama Orduvevlerinde politik şovlar yapılır... "Hak-hukuk" denir, "Gak-guguk" uygulanır... Yüce Meclis'in "manevi şahsiyeti"ne toz kondurulmaz, Yüce Meclis'in ulu Bakan'ı "Ayı"lıkla övünür, resmi karşılama törenlerinde, erkek Bakan, dişi Bakan'ı "Fifi" (Güngörmüşler'in kuçukuçusunun adı) diye okşar. Ekmek çalan zındana atılır, Devlet'i yüzlerce milyarlık ş'apanlar "Be-yefendi" sayılır... Verem, kuduz aşısı getiremeyen ve Hacı Bush'tan "Ey Hacı Bush, İsa aşkına bize bahşiş" havasına yatan ülkenin köpeklerine çizme, kedilerine gözlük getirilir... Soyguncular affolunur, solcular zındanda bırakılır... Kitaplar toplanır, yasadışı, korsan ve de torpilli televizyona Devlet destek verir... Kaliteli, bilgili insanlar kızığa çekilir, kalitesizler yöneticilik yaparlar... Bir yanda cici insanlar "müslümanlık-milliyetçilik" edebiyatı yapar, öte yanda yağmacılar "Allah, Allah", "Allah, Allah" diye vatani talan ederler, soyarlar, iliğine dek...

Özetle ülkemizde *herşey* fıkralıktır. İşte ben de, bu "*politik yaşam*"daki "fıkra" gibi gerçeklerden fıkralardan ufak bir seçme yaptım. Araya da kaliteli fıkralar ekledim...

Bülent Habora